DE

NEDERLANDSCHE RAADSELVRIEND.

EEN

ZEVEN-HONDERDTAL

UITGEZOCHTE

Raadsels,

ONDERHOUDEND, LEERZAAM EN ZEDELIJK.

TOEGEWIJD

AAN

De Beschaafde Jeugd.

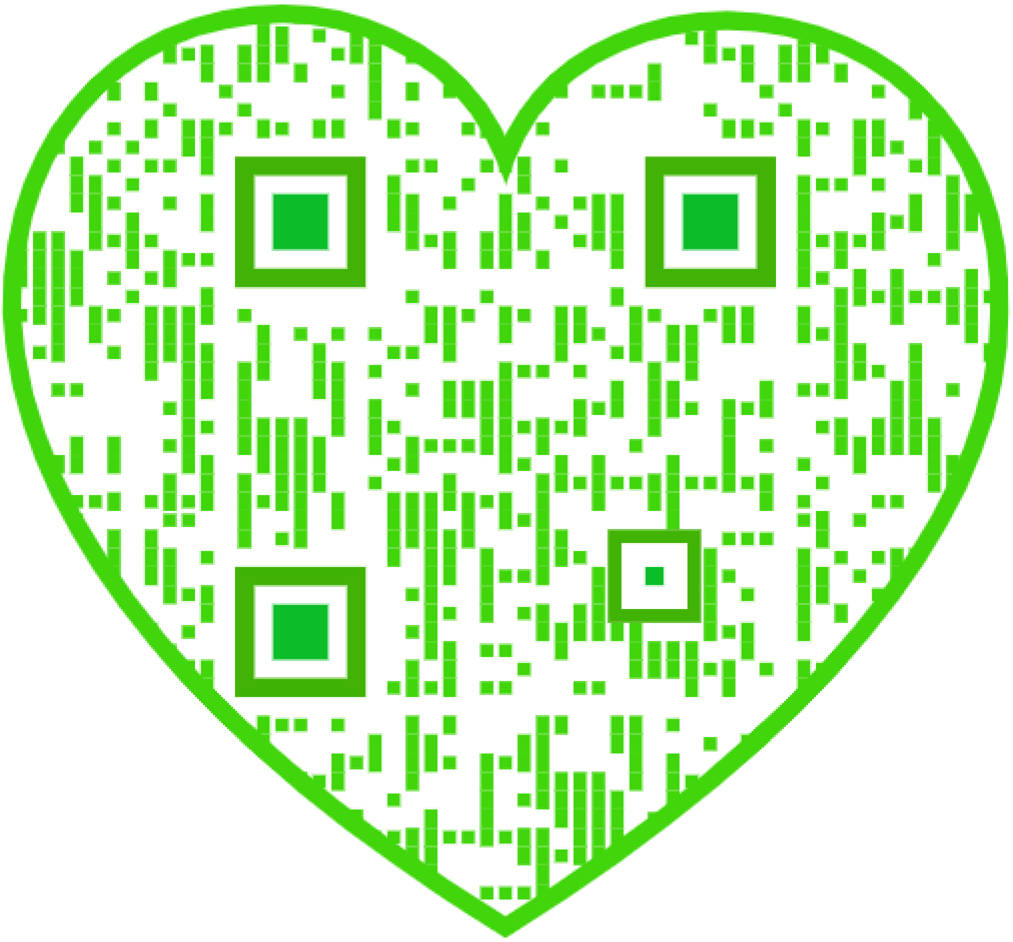

5510
1934

EXLIBRIS
VAN EEN VOORBIJGANGER

CAMINO DE SANTIAGO
N°

OK 13
Raa

DE

NEDERLANDSCHE

RAADSELVRIEND.

EEN

ZEVENHONDERDTAL [illegible]

[illegible]

Raadsels,

ONDERHOUDEND, LEERZAAM EN ZEDELIJK.

[illegible]

AAN

[illegible]

TE AMSTERDAM, BIJ

[illegible]

[illegible]

DE

NEDERLANDSCHE

RAADSELVRIEND.

EEN

ZEVEN-HONDERDTAL

UITGEZOCHTE

***Raadsels*,**

ONDERHOUDEND, LEERZAAM EN ZEDELIJK.

TOEGEWIJD

AAN

De Beschaafde Jeugd.

J426

TE AMSTERDAM, BIJ

G. PORTIELJE.

1829.

EEN ENKEL WOORD.

Het zijn kinderen niet alléén die met raadsels op hebben; maar, het is overbekend, dat de Ouden, zoowel Grieken en Romeinen, als Oosterlingen, zeer veel werks van dezelve maakten. Zij beschouwden raadsels als een middel om den geest op te wekken en te scherpen; en hierin hadden zij geen ongelijk. In lateren tijd hebben de Modernen minder opgehad met dergelijke voortbrengselen van vernuft. Edoch, waaraan moet dit toegeschreven worden? hieraan, dat veele raadsels inderdaad zouteloos, geen aandacht waardig, en sommige zelfs stuitende zijn. Dan, vele lieden van oordeel en verstand hebben steeds van aardige, geestrijke raadsels gehouden. En Marmontel, *die alles behalve van smaak ontbloot was, getuigt, dat bijna de gansche stad* Parijs *verontwaardigd was, dat de Redacteur van den* Mercure *een raadsel had opgegeven, waarvoor geene oplossing was te vinden; als zijnde dit eene spotternij met de lezers.*

Dan,

Dan, wat belwoeven wij er langer bij stil te staan? Immers, er kan geen tijdverdrijf worden uitgevonden onschuldiger, fatsoenlijker of nuttiger, als men het uit het regte oogpunt beschouwt.

Deze bedenking was eene voorname drijfveer om de raadsels, die den lezers hier worden aangeboden, in het licht te geven. Zonder vooringenomenheid, mogen wij gelooven dat deze der lezing wel waardig zijn. Aan beide sekse, aan verschillenden ouderdom bieden zij eene aangename uitspanning, die, nu leerzame, dan nuttige herinneringen kan wekken.

Men rape uit dezelve nut en aangenaamheid!

RAAD-

RAADSELS.

1.

Zomers sta ik onverschrokken,
En in rijken dosch getooid.
Maar, velt BOREAS mijn' lokken,
Sta ik daar bedroefd, berooid.
Is mijn sterfuur ééns geslagen,
Moet ik huizen, schepen dragen;
Trekken over zee en land;
En tot loon word ik verbrand.

2.

Opregt ben ik van aard,
Want nooit heb ik bedrogen;
Is u de gulheid waard,
Ik mag er vrij op bogen.
Gij hebt aan mij een' vriend
Die u tot sieraad dient
Ook in uw' hoogste jaren.
Zie mij maar in 't gezigt.
Maar, houdt gij de oogen digt,
Ben ik ook niet verpligt
Het minst u te openbaren.

3.

Schatten draag ik zonder tal,
Woon ook in een' waterval;
Rijs omhoog en daal weer neer,
Huis ook in een blinkend meer.
Gaat gij door het mullig zand,
Of heeft PHOEBUS u verbrand,
O! ik ben u meerder waard
Dan het lekkerst op deze aard.
Klein beval ik u altoos;
Maar, gij schuwt mij groot, of boos.

4.

Vloeibaar ben ik van natuur;
Wit en hard word ik door vuur.
Zonder mij zou veel bederven;
Gij bemint mij tot uw' sterven.
En sta ik uw' smaak niet aan,
Is het ras met u gedaan.

5.

Ik bezit een zestal beenen:
Vier wil ik u wel eens leenen.
Maar, gij vraagt er mij niet meer;
De andere twee min ik te zeer.

6.

Geen kind dat mij niet lieft, of dat mijn' naam niet weet.
Men kent mij overal: ik ga in 't rood gekleed.
Heb ik een' groenen rok, geen' mensch kan ik behagen.
Ik heb een steenen hart, doch ben daarom niet kwaad.
Een' elk sta ik ten dienst: kunt gij den dorst niet dragen,
En ziet gij nergens vocht, neem dan mijn vleesch te baat.

7.

Langs het aardrijk kruip ik heen,
Enkel vleesch en zonder been:
Dat zijn wonderlijke zaken!
En ik ben noch mensch, noch dier.
Ledig kan ik u vermaken:
Vul mij maar met wijn of bier.

8.

Geen wonder van de kunst gelijk ik wonder ben:
Ik zeg wat ik niet weet; ik leer wat ik niet ken.

9.

Verwijt mij niet mijn' scheve gangen:
Die boet ik met het felste prangen.
Maar, heb ik éens mijn doel bereikt,
Zie ik dat alles voor mij wijkt.

10.

Voorheen was ik een scherp geweer,
En dorst veel lieden aan te randen:
Maar, thans, verlaten van mijn' Heer,
Buig ik voor iedereen de tanden.

11.

Dagelijks dwingt men mij te kruipen
Door een eng en donker gat,
Om *twee* vrienden te vereenen
Die *één'* hand gescheiden had.
Nu en dan mag ik niet werken;
Maar, men neemt mij mê te gast.
En mijn Meester moge wanklen,
Ik sta altoos even vast.

12.

Ik heb geen herssens in mijn hoofd,
Van haar, van schedel zelfs beroofd,
Vrees ik noch koude, noch gevaren.
En toch bedwelmde ik menig' man.
Ik was er zelf de schuld niet van:
Het kwam dat wij geen kennis w'ren.

13.

Van uur tot uur word ik vertrapt.
En, schoon mijn romp al vlugger stapt,
Men dwingt mij telkens meer te loopen.
Mijn kruin wordt telkens weer beroofd;
Geen mensch die dit zoo goed gelooft
Als die mijn' buit voor geld komt koopen.

14.

Ga, laat mij liever in die holen
Waar ik reeds eeuwen lag verscholen,
Dat ik geen' bijstand vroeg, noch bood.
Wat spoorde u aan om mij te zoeken!
Misschien zult gij mijn aanzijn vloeken;
Zoo menigeen' baarde ik den dood!

15.

Eerst groei ik in het rond, dan rek ik mij weer uit,
Tot dat ik op mijn' teen, gelijk een' slagboom, stuit.
Men breekt mij wel ééns af, maar moet mij weder maken,
Zal ik mijn puntig end behoorlijk mogen naken.
De kindren kennen mij, zelfs in hun' vroege jeugd.
Gaan zij goed om met mij, is moeder ook verheugd.

16.

Twee weet ik die elkaar niet kennen,
Schoon zij aan omgang moesten wennen,
Die vrienden zijn en weten 't niet.
Het schijnt of zij de zaak beramen;
Zij spraken echter nimmer zamen,
Noch weten wat hun elk geschiedt.
Wat klein of groot hun rade of zegg',
Zij volgen stijf hun' eigen weg.
En, schoon zij nimmer zijn veréénd,
Men weet dat de een aan d' ander leent.

17.

Voor mijn' begrafenis moet gij behoorlijk zorgen.
Ik dien u na mijn' dood: hou mij maar goed verborgen.
Krijg ik een' slechte kist, waaruit ik niet herrijs,
Boet dan uw' eigen' schuld: gij krijgt van mijn geen' spijs.

18.

Zwart gelijk een Moriaan
Ziet gij mij daar vóór u staan.
Ik bezit noch vleesch noch bloed,
En doe alles wat gij doet.

19.

Hoe groot uw magt ook zij, of gij een rijk beveelt,
Vraag ik niet wat in mij u lastig valt of streelt.
Gij weert een' vorstenzoon; maar, mij zult gij niet weeren:
Voor dat gij *Mij* verdreeft, moest *Gij* in 't niet verkeeren.

20.

Ik krijg wel trap op trap, maar kreun mij daar niet aan.
Men raast vergeefs op mij; 'k blijf onverschillig staan.

Ik weiger niet te gaan; maar, men dient mij te drijven:
Zoo niet, wel eeuwen lang zou ik daar rustig blijven.
Men vindt mij in de kerk, men ziet mij wel in huis,
Maar nimmer op de hei, of nimmer in een' kluis.
Hoewel ik nimmer zong, spoor ik toch aan tot zingen;
En wat ik zelf niet kan, zou ik wel andren dwingen.

21.

Het schrikklijk hangen kost aan meer dan een' het leven.
En slechts wanneer ik hang kan ik het leven geven.

22.

Als mij rappe vingers drukken,
Kan ik oud en jong verrukken;
En ik geef ook wel de wet
Hoe dat men zijn' teenen zet.

23.

Natuur gaf mij geen hoofd; natuur gaf mij geen beenen.
'k Scheur alles van mij af, en nooit mag ik vereénen.
Ik ga nooit uit mij zelv', en ben toch wonder vlug;
En zie ik uw gezigt, dan valt gij op uw' rug.

24.

Men eet door mij met smaak, gebruikt noch hand noch mond,
Blijft met een' leege maag, en niet te min gezond.

25.

Kent gij ook een' kleinen jongen
Uitgerust met pijl en boog?
Is hij bij u ingedrongen,
Hou dan op u zelv' het oog.

'T is

'T Is te laat om hem te mijden,
Met uw' vrijheid is 't gedaan.
Hij is blind, en wil u leiden!
Denk ééns na hoe dat moet gaan.

26.

Wilt gij zien wat ik vermag?
Geef mij op het hoofd een' slag.
Gij behoeft het niet te schroomen;
Bloed noch tranen zullen komen,
Zoo gij maar voorzigtig slaat:
Anders waar' het ligt te laat;
En gij zoudt u wis beklagen
Over al te lompe slagen.
Neem voorzigtigheid in acht,
En gebruik gerust mijn' kracht.

27.

Meester! laat mij nog wat blijven!
Ik bezorg u lekkren gloed.
Maar, gij moet op mij niet kijven,
Zoo mijn broêr zijn pligt niet doet.

28.

Ik zie het aan uw oog: gij wacht op mijne gaven.
Kom, geef mij maar uw woord dat gij mij laat begraven.
Gebeurt het dat ik ééns in vreugde weêr herrijs,
Neem mij dan in den arm, en zorg niet meer voor spijs.

29.

Wilt gij kennen tijd of licht,
En wat van hun beiden is?
Vraag dan naar mijn' duisternis;
Anders geef ik geen berigt.

 Wat

30.

Wat gij ook van mij moogt praten,
Al uwe aandacht kan niet baten,
Breng ik u niet op het spoor.
Uw gehoor kan u bedriegen;
Maar, mijn vinger zal niet liegen;
Ik zeg meer dan uw gehoor.

31.

Mijn hoofd deed nimmer kwaad, het is zoo goed van aard!
Mijn ligchaam is tot nut; maar, wacht u voor mijn' staart!
Want neemt gij mij verkeerd, gij zoudt het niet bevroeden,
Al, wierdt gij nog zoo boos, toch zoudt gij moeten bloeden.

32.

'K had nimmer nog een' mond, en toon u toch de tanden:
En, word ik niet misbruikt, maar laat men mij alléén,
Doe ik geen wezen kwaad; doch neemt gij mij in handen,
Ligt scheid ik broeders dan van één.
Kent gij mij nu nog niet, en moet gij alles weten?
Door u word ik verwarmd, en ik breng u aan 't zweten.

33.

Twee broeders naast elkaar gelegen
Ontvangen wind van alle wegen:
Die wind gaat bij hen uit en in.
Vat gij hiervan den regten zin?

34.

Ik schuw het vuur, toch moet ik branden:
Maar evenwel brand ik geen gat.
Zoo gij mij ziet, pas op uw' handen,
Dat gij mij niet te driftig vat.

35.

35.

Des zomers haat men mij,
En ik zit daar alléén;
Des winters maak ik blij,
Een elk komt om mij heen.
Zwart ben ik uit den aard:
Dat kan men niet verdragen.
Ik moet tot bloozens toe
Mij telkens laten plagen.

36.

Ik ben een waar sappeur; ik heb noch baard noch haar.
Doe mij maar over vuur, dan wordt gij 't best gewaar.

37.

'K zie soldaten wit en zwart:
Zwart en wit vecht even hard.
En geeft een partij het op,
Kost het ook den laatsten kop.

38.

Ik weet een' zonderlinge tong,
Die nimmer sprak of nimmer zong,
Aan wie geen mensch een woord zal leeren,
En die men toch niet kan ontberen.

39.

Uit dankbaarheid voor mijn gebruik,
Vult gij met vuur mijn' armen buik.
Heb ik voldaan aan uw verlangen,
Laat gij mij onmeêdoogend hangen.

 Wan-

40.

Wanneer is er bij een ei
Meest gekakel of geschrei?

41.

Ik zweet
En ben niet heet.

42.

Voor mij betaalt men nimmer geld;
Maar, die mij missen moet, wordt ook ter aard besteld.

43.

Kunt ge een raadsel mij ontwarren?
Spreek, hoe kom ik aan de starren?

44.

Ik bouw mijn huis uit stroo en slijk,
En sterker wordt het dan een dijk;
Geen water zal het overstroomen.
Toch ben ik maar des zomers daar.
Ik vlucht; maar 't is niet voor gevaar,
't Is om in andre lucht te komen.

45.

Ik ontving nog nooit het leven,
En ik spreek geen enkel woord.
Wilt gij mij het leven geven,
Vat mij aan zoo als behoort.

46.

Ik weet een' fraaije bloem, gewassen in het ijs;
Bij hette groeit zij nooit; gij koopt ze voor geen' prijs.

47.

Wie staat, maar valt daar plotslijk dood,
Die nog bestond, had men geen lood?

48.

Zwaar en langzaam in mijn' loop,
Werp ik alles overhoop.
Ga met mij, maar ga met lust:
Duizenden verschaft gij rust.

49.

Wie werpt er duizenden ter neêr?
Wie woedt in 't rond gelijk een beer?
Wien ziet men 't veld met lijken dekken,
Die, goed gedroogd, tot voedsel strekken?

50.

Ik ben dom,
Ik ben stom;
Buiten drank
Geef ik stank.

51.

In mijn gaan doe ik verkeerd,
Beter wordt mij niet geleerd;
Maar, zoo ik u beet kan krijgen,
Zult ge uw eigen leed niet zwijgen.

52.

Behandelt gij mij goed, voldoe ik uw verlangen:
Mijn' prooi kan ik niet zien, maar des te beter vangen.

53.

Twee gaten maken, zonder end,
Het goed en ook het kwaad bekend.

54.

Bij jonge kindren zijn wij niet.
De grijsheid mist ons met verdriet.
Wij kunnen iedereén behagen,
Schoon men om ons wel leed moet dragen.

55.

Ik word gebragt aan huis,
Men mag om mij niet vragen:
Voor elk ben ik een kruis;
Een ieder wil mij dragen.

56.

Ik leefde stil in echte trouw,
Ik wist van onheil noch berouw,
'K zie ongelukkig om mij heen;
Zoo gij mij zoekt, vraag naar een' steen.

57.

Ik dacht, ik eet hem op, maar, hij behield zijn leven.
Ik heb hem dan ook maar bedaard teruggegeven.

58.

Wie dorst het eigen kind ter slagtbank henenvoeren?
En smoorde 't ingewand, toen het begon te roeren?
Wie trok het blinkend staal met droefheid en met vreugd?
Wie zou door rookend bloed een toonbeeld zijn van deugd?

59.

Waarop mogen wij niet gaan?
Waarop mogen wij niet staan?

60.

Schoon onschuldig van gedrag,
Krijg ik somtijds slag op slag.
En hoe meer ik word geslagen,
Hoe meer mij dat kan behagen.

61.

Mijn schepter is geknot: ik gaf bevel aan de aarde.
Verbazend hoog in magt had ik mij uitgebreid.
Géén oog dat mij toen overstaarde;
Maar 't duurde slechts een' korten tijd.
Één schip alléén dreef op de baren;
Noch zeil, noch roer; toch geen gevaren:
Het schip liep even ongestoord.
Het menschdom lag bij mij verborgen.
Doe hulde aan mijn' getrouwe zorgen,
En bid dat gij mijn' drift niet hoort!

62.

Ik ben een' Dame van fatsoen,
Schoon opgevoed in 't woud.
Daar heeft een man om mij gevraagd,
Doch heeft mij niet getrouwd.
Neen, maar hij heeft mij uitgekleed;
Hij heeft gelagchen om mijn leed;
Hij wierp mij in het bruischend nat,
Geheel mijn aanschijn werd bespat!
Vandaar, geduldig als een lam,
Werd ik gebragt naar Amsterdam.

'K had niets gedaan, of niets gezegd;
'K werd toch aan kettingen gelegd.
Nu ondervond ik JOZEF's lot,
Toch was ik een geschenk van GOD!

63.

Waar stonden die beroemde muren,
Onwinbaar door geweld of magt,
Die konden geen' muzijk verduren,
Of zij verloren al hun' kracht?

64.

Uwe kleedren, zijt gij vet,
Maken mij een lekker bed.

65.

Om goed met mijn gezin te leven,
Moet ik mijn brood aan vreemden geven.

66.

Ik heb verlof om vrij te moorden;
Geen menschen die daar niet van hoorden.
En voor mijn moorden krijg ik geld.
Het moorden wordt mij zelfs besteld.

67.

Zoo gij mij hebben wilt, laat mij den tijd dan weten;
En, ben ik in uw huis, pas dan goed op uw eten.

68.

Sta 'k aan de linkerzij, ben ik u tot geen nut,
Terwijl ik, anders om, uw huis ben tot een' stut.

69.

In de zee word ik bedolven;
Dan eerst heeft men rust op zee.
Maar, ik mijd de hooge golven;
Want liefst woon ik aan de reê.

70.

Door een' pees word ik gedreven;
Raak ik u, gij mist het leven.

71.

De man is scherp, de vrouw is spits:
Aan tafel zijn zij mij ten gids.

72.

Wat hebt gij toch het eerst gedaan,
Als men u 's morgens op ziet staan?

73.

'T een is zwart, het ander wit,
Als het bij elkander zit.
Als het bij elkander staat,
Hebben beiden één gelaat.

74.

Wie lag daar op het veld gestrekt
Die u voor wind en regen dekt?

75.

Wilt gij mij er voor betalen?
'K zal vuur uit den hemel halen.

76.

Waarom is iedereén het meeste wel verlegen,
En dat hij andren geeft als hij het heeft verkregen?

77.

Ik weet een' baard: die baard groeit niet,
Hoe dikwijls gij er ook naar ziet.

78.

Mijn' kop alleen begeert men niet;
Wel als men daar een' hals aan ziet.

79.

Waar kunt gij mij de lieden wijzen
Die alle naar één' woning reizen?

80.

Ik versloeg geheel alléén
Duizend met mijn éénen been.

81.

Wordt gij nimmer slapens moe?
Nu, dan dek ik u maar toe.
Goeden nacht!
En rust zacht!
Éénmaal zult gij toch ontwaken,
En uw' rustplaats ruimer maken.

82.

Op welk een tijdstip werd het nacht,
En 't grootste heil ons aangebragt?

83.

Ik werd verkocht, maar zonder regt;
Ik was nog minder dan een knecht;
Maar, later werd ik Vorst en Heer,
En spijsde duizend, ja, wel meer!

84.

Weet gij wie daags onzigtbaar reist,
Schoon haar bij nacht een kind u wijst?

85.

Hoe heet dat zand zoo afgemeten
Dat ik mijn' juisten tijd kan weten?

86.

Zoo niemand komt, word ik geboren,
En komt men, ben ik wis verloren.

87.

Wind en koude wil ik weeren;
Maar het licht wil ik niet keeren.

88.

Schoon ik vijand ben van liegen,
Mag ik menig' vrouw bedriegen;
Maar, ik heb geen naberouw,
Daar zij mij bedriegen zou.

89.

Sleutel ben ik die niet sluit,
Ga het slot noch in noch uit.
Somtijds ben ik wonder vlug;
En men draagt mij op den rug.

90.

Waren uit mijn magazijn
Zijn veel slimmer nog dan pijn.
'K help u somtijds uit den nood,
Maar bezorg u ook den dood.

91.

Sluit mij op, en ik zal weven;
Rijke winst kan ik u geven,
Geld, bij ieder'. zoo geacht,
En een kleed dat blinkt van pracht.

92.

Zoo gij nieuwsgierig zijt, gaat een' Kameel dan kijken
Met 100,000 ℔, en veel meer nog bevracht,
Die met zesmaal zooveel gaat luchtig henenstrijken,
Die nimmer eet of drinkt, noch ooit naar voeder wacht.

93.

Noem mij eens een' grooten draak,
Die niets inslikt door zijn' kaak,
Dien wij aanzien met vermaak,
Die getrouw blijft aan zijn' taak.

94.

Waar ziet men de visschen staan
Die men niet kan vangen gaan,
Wijl zij boven wolken zweven,
En niet in het water leven?

95.

Welk een veer dient in geen bed,
Maar in 't werktuig goed gezet,
Om dat vlugger te doen gaan,
Daar het anders stil bleef staan?

96.

Gaat gij in de kommenij,
In de stokvischbeukerij,

Dan bedient men u met schalen;
Maar vertel mij, welk een' schaal,
Vindt men aan de Hemelzaal,
Die gij slechts bij nacht ziet pralen?

97.

Gij doet het niet, al waart gij zes!
Noemt mij de grootste troosteres,
Maar, die u tevens grof bedriegt,
En eensklaps van u henenvliegt.

98.

Welk een vat mag bij het eten
Slechts door wilden zijn vergeten,
Daar geen brood, of vleesch, of visch,
Buiten 't vaatje smaaklijk is?

99.

Wat schutter was er op de been
Veel duizend jaren achteréén,
En wordt gezien in 't wereldrond
Sints dat onze eerste star bestond?

100.

Vrij kunnen wij des Zomers eten,
Maar, het verandert, goede vriend!
De portie wordt ons afgemeten,
En bij den Winter toegediend.

101.

Steeds op het veld, niet in de stad
Vloeit u mijn lekker, voedzaam nat;

Vraag aan de kindren maar naar mij,
En zoek mij bij de rijstenbrij.
Misschien zijt gij mij nu ontwend;
Maar vroeg hebt gij mij al gekend.

102.

Noem het tweetal stervelingen
Die een raar bezoek ontvingen,
Gasten uit een' hoogen stand,
Niet van zee, en niet van land.

103.

De vogels roofden mijn gezigt;
Door visschen kreeg ik weder licht.

104.

Wie stortte levend in zijn graf?
Was dit een loon? was dit een straf?

105.

Luister naar hetgeen ik zeg:
Wat is toch de naaste weg,
En dien men zoo zelden gaat,
Of in huis, of bij de straat?

106.

Drie ken ik er even lang,
Hard gelijk een ijz'ren tang;
Maken zij drie even groot,
Winnen zij het lieve brood.

107.

Liet gij daarom mij zoo voeden,
En was ik een poosje vrij?
Waarom moet ik tweemaal bloeden?
Eenmaal hebt gij mij aan mij.

108.

108.

Waar wordt een' halve maan op aarde neergelegd,
Waaraan men (buiten glans) toch groote waarde hecht?

109.

Wat is naakter nog dan naakt,
En zoo mager dat het kraakt,
Als men dat slechts aan wil raken,
En dat kindren bang kan maken?

110.

Welk een' maagd, hoe hoog van jaren,
Heeft, noch krijgt ooit grijze haren,
En heeft altoos één gelaat,
Wisselt nimmer haar gewaad;
Weet van dranken, noch van spijzen;
Geeft om laken, noch om prijzen?

111.

Welk een kraan bezit de magt,
Zware lasten op te halen,
Af te laten door zijn' kracht?
(Maar, gij moet er voor betalen)
Schoon hij schreeuwt een' ganschen dag,
Is dat bij hem geen beklag.

112.

Het oog dient om te zien; het kan geen steeken lijden;
Ook tracht één elk zijn oog voor steeken wel te mijden;
En toch weet ik een oog waarin men steeken moet,
Wil men dat het zijn werk behoorlijk vaardig doet.

113.

113.

KRELIS KRIJNEN had een' hond
Die bijna geen' weerga vond:
(Immers meldt ons dat de Faam)
Maar hoe was des hondjes naam.

114.

Wie is de Leeuw in vrijen staat
Die daaglijks om de wereld gaat,
En voor wiens muil, of wilde blikken
Geen schepsel ooit behoeft te schrikken;
Maar dien men aanziet met vermaak?
Wat zegt gij van die *hooge* zaak?

115.

Met welk een naaldje naait men niet,
Schoon men het staag bewegen ziet?
Met welk een' naald mag ik ontdekken
Naar welke zijde ik heen moet trekken?

116.

Hecht gij aan kennis hooge waarde,
Spreek! waar is 't middelpunt der aarde?
Op welk een' plek? in welk een land?
En is het water, steen of zand?

117.

Kent gij een' ram die helder blinkt,
Bij dag als in het duister zinkt,
Bij avond soms het oog ontvlucht,
Zich telkens vast houdt aan de lucht?

118.

118.

Kent gij, mijn vriend! dat ruim waar men noch gaat, noch (vaart,
En waar een scherp gehoor nu vrengd, dan weemoed baart,
Waar men niet spreken mag, waar men niet wordt gestoord,
Totdat men plotselijk wel honderd stemmen hoort?

119.

Wie verloor op éénen dag,
Meer dan hij zelf immer zag?

120.

Schoon ik zelf géén' stap kan gaan,
Mag ik nimmer blijven staan.

121.

Eerst moet ik mij ontkleeden,
Ontbloten mijne leden,
En dan kom ik uit bed;
Want ware ik in de kleeren,
Het zou mij lelijk deeren,
Wanneer ik mij verzet.
Doch, nu kan ik het lijden,
Met lekkren sap verblijden,
Zoo gij mijn' voet bewaart,
Bedolven onder de aard.

122.

Brengt gij mijn' voeten niet in juiste maat te zaam,
Dan ben ik voor uw oor gewis onaangenaam.

123.

Welk een wild wordt niet gevangen?
Welk een wild kan men niet hangen?

Welk

Welk een wild wordt niet geraakt,
Schoon het nog zoo lekker smaakt?

124.

Zeg wie vlug het bed verlaat,
Vrolijk van de tafel gaat.

125.

Men gaat altoos wortels zoeken,
In den grond en op het land:
Maar, wie haalt die uit de boeken?
Waartoe hoort het meest verstand?

126.

Hoor! ik roep het volk bijéén,
Ieder komt dan op de been,
'k Zeg hun of te gaan of komen;
Wie niet hoort, die mag ook schroomen.
Dan rust ik weer in een' hoek,
Dan bewaar ik zoete koek.
Men vertrouwt mij lekkernijen,
'K word gepropt met snoeperijen,
Met gebak en met beschuit,
'K ga ook reizen met de schuit.

127.

Welk vorst houdt op met zijn regeren,
Trekt gij hem aan weêr andre kleeren,
En mist zijn' magt en heerlijkheid,
Zoo straks door hem ten toon gespreid?

128.

Het ding is ongerijmd, schoon het de kenners streelt,
En het den wijzen man vermaakt en nooit verveelt,

129.

Ingestoken, omgeslagen,
Losgelaten één voor één,
Kan ik hoofd en armen schragen,
Heel het ligchaam en het been.

130.

Schoon honderd vensters opengaan,
Kunt gij nog niet aan 't kijken gaan;
Zoo gij niet hebt aan uwe zij'
Twee vensters open, en gansch vrij.

131.

Wat zonderlinge menschen zijn,
Diegeen die leven van de pijn,
Die dapper snijden, steeken, kerven,
En daarbij geld, ja, roem verwerven?

132.

Waar kan een dief geen' penning steelen,
Schoon men geen' penning kan verheelen?

133.

Wij zijn slechts geringe lieden,
Maar bij menschen zeer veel waard;
Reuzen doen wij henenvlieden,
En een' ruiter met zijn paard.

134.

Kindertjes! al ga ik rond,
Zoen mij nooit mijn' kleinen mond;
Zoo ik ooit begon te brullen,
Zou ik u met schrik vervullen.

135.

Steekt mij vast, onthoudt het allen,
En zoo niet, doe ik u vallen.

136.

Om 't geen waarnaar gij zoekt bij mij te kunnen vinden,
Behandel mij als slaaf, en laat mij krachtig binden.

137.

Kent gij een' moeder die médogenloos blijft staan,
Schoon zij haar lieve kroost ziet één voor één vergaan;
Die, scheldt gij haar nog zoo, altoos verachtend zwijgt,
Omdat zij kindren mist, maar telkens weder krijgt?

138.

Welke vensters sluit men toe,
Als men, van het werken moe,
Naar het bed des avonds gaat;
Die men digt sluit, maar, nooit slaat?

139.

Hebt gij immer meer gehoord
Van een schip geheel doorboord,
Waarop gij kunt veilig gaan,
Schoon de gaten openstaan;
Dat meer groote gaten heeft
Dan één stervling jaren leeft;
Waarop gij niet kunt verdrinken,
Dat onmogelijk kan zinken?

140.

Op een' staak zeer hoog gezet,
Boet ik al uw' dollen pret.

Doe

Doe mij rollen naar den eisch,
En door mij krijgt gij een' prijs.

141.

Het vuur brengt mij tot zingen,
Door vallen moet ik springen,
Ik dien ook wel voor klingen,
Bij droogte ben ik klein;
Gij kunt mij telkens vinden;
Maar, ik kan u verslinden;
Gij moet voorzigtig zijn.

142.

Onze kleur is zwart en wit.
Daar men veel rondom ons zit,
Dienen wij tot tijdverdrijf
Met de gaten in ons lijf.
Voor nu vijftig jaar geleden,
Dienden wij de jeugd alleen;
Daar wij met onze oogen heden
Bezig houden groot en kleen.

143.

Hoe wordt dat hondje toch geheeten?
Dat dient gij immers nu te weten;
En zonder dat gij overlegt:
Ik heb u viermaal dat gezegd.

144.

Men dient mij wel van ver te halen.
Men ziet mijn kleed als zilver pralen.
Ik duik in 't zout met lijf en kop.
Doch schielijk haalt men mij weer op;
Maar, dan word ik op nieuw bedolven,
Niet in, maar bij de hooge golven.

145.

145.

Bergen maak ik dag aan dag,
Waarop niemand wandlen mag.

146.

Om op mijn gemak te loopen,
Werp ik altijd hoop bij hoopen.

147.

Snaken die veel geld verteeren,
Maken leege kist en kast:
Zeg mij wie door grof verteeren
Dikwijls wordt een rijke gast?

148.

Ik zit, noch lig, noch leun; ik moet aanhoudend staan;
En niet dan na mijn dood is 't mij vergund te gaan.

149.

Ik ben een vlugge geest,
'Men vindt mij allermeest
Bij vrienden zuur en zoet,
Waarbij men water doet.
Nu ben ik toebereid,
En schenk u vrolijkheid.

150.

Wit, vermengd met geel en zwart,
Klein en rond en spijkerhard,
Dat vaak uit elkander slaat,
Zoodat mensch en dier vergaat.
Als het maar een vonkje vat:
Lieve kindren! wat is dat?

151.

In welken strijd doet *Een* voorzeker *Tien* bezwijken,
Zoodat de Koning zelfs dien *Eenen* zoekt te ontwijken?

152.

Men scheidt mijn ligchaam van elkaar,
En ik geraak aan 't werken.
Druk mij gerust; 't is geen gevaar,
'T is slechts om mij te sterken.
Ik ben zachtmoedig als een lam,
Maar, spreek ik, komt er vuur en vlam.

153.

Men sluit mij altoos op; nooit heeft mij dat verdroten:
Maar, kom ik in de vrije lucht,
Hoe naauwer ik werd opgesloten,
En des te meer ben ik geducht.
Met vocht zoudt gij mij kunnen temmen;
Maar, ruik ik vuur, dan is 't gedaan;
Mijn' moordlust kan geen schepsel temmen.
Beklaag u niet te laat; laat mij omzigtig staan.

154.

Welk luijaard gaat niet bij de straat,
Tenzij gij hem met zweepen slaat?

155.

Lieve kindren! komt éens hier!
Hier zijn 2 die trekken 4,
Om hen van een sap te ontlasten,
Waarbij men gerust kan vasten;
Pas hadt gij uw oog ontsloten,
Of gij hebt dat sap genoten.

156.

Ik lijd het meeste niet bij 't eerste staalgeklater;
Maar, men rukt mij vaneén en werpt mij in het water.

157.

In den winter krijg ik eten,
En men dekt mij warm en wel;
Zomers in een' hoek gesmeten,
Heb ik zelfs geen' metgezel.
Denk hoe 't mij aan 't hart moet gaan,
Maanden zoo alléén te staan!

158.

Rond en hoekig opgeslagen,
Zwart en wit word ik gedragen.

159.

Luister goed naar 't geen ik zeg:
't Is voor, 't is achter, toch is 't weg.

160.

Ik ken een' Koning zonder kroon,
Nog nooit had hij een' eigen' troon;
Hij leeft altoos bij zijn' soldaten:
Schoon hij betaalt hun nooit een cent.
Nu zie ik hem daar overend,
Een kogel komt, hij moet zijn' plaats verlaten.

161.

Waar woont gij rare grillen bij?
Waar ziet gij wondre liefhebb'rij?
Waar kan men zich met schijn vermaken?
Waar kleedt men zich in vreemd gewaad,

Dat

Dat somtijds fraai, soms lelijk staat?
Hoe noemt gij wel die vreemde snaken?

162.

Wat ben ik, arme hals, gefopt!
Daar is mijn' huisdeur digt gestopt;
Ik dacht een' lekkren hoen te krijgen....
Doch.... chut! men komt, laat ik maar zwijgen....!

163.

Kent gij een eitje, luister wel!
Dat soms den wind verstrekt tot spel?
Geen vogel heeft het neêrgelegen;
Het jong kan zich daarin bewegen;
Het komt zoo zwart uit als een git,
Wordt later toch als krijt zoo wit.

164.

Wie dwingt, verjaagt, verscheurt geheel het dierenrijk,
Beheerscht de visschen zelfs, en is aan geen' gelijk?
Wie weet tot in de lucht zijn' vijand na te zetten,
Schrijft iedereén' de wet, maar geeft zichzelv' geen wetten?

165.

Durf met water mij begieten,
En men ziet mij vlammen schieten.

166.

Wanneer laat een dief het steelen
Om zich doodlijk te vervelen?

167.

Eerst mijn' haren frai gesneden,
Dan mijn voet gedraaid in 't rond,

Steek

Steek mij dan met lijf en leden
In een' goed gemesten grond.

168.

Zal ik spoedig voor u stappen,
Moet gij mij aanhoudend trappen.
Zoo gij mij dan goed beroofd,
Krijgt gij draden van mijn hoofd.

169.

Kunt gij den naam van 't vat verklaren,
Waar men geen' wijn in kan bewaren?

170.

Ik ben het opperhoofd van 24 Heeren,
Die reizen Oost en West om ieder' wat te leeren;
Zij weten even veel, zijn allen even wijs;
En *Parijs*, zonder mij, was sedert jaren prijs.

171.

Wie breekt somtijds zijn' eigen' kop,
Maar zonder letsel van zijn' krop?

172.

Noem mij een' grooten boog vol pracht en heerlijkheid,
Die nooit bespannen werd, noch door een' mensch bereid.

173.

Wat wordt door het slaan en vuur
Hard en nuttig op den duur?

174.

Waar kan 10 van 2 genomen?
En hoe kunt gij daaraan komen?

175.

Tien en twee zijn steeds te zaam:
Kent gij hen, zoo noem den naam.

176.

Weet gij de aarde, lieve kind!
Die men door het vuur verslindt?

177.

Ik wed met u, dat gij niet raadt,
Wie eerst van ons te bedde gaat.

178.

Ik word getrokken door een kind,
En als het sterken weêrstand vindt,
Dan moet ik hoog en hooger gaan,
Totdat ik in de lucht blijf staan.

179.

Met vracht beladen wil ik gaan,
Maar buiten vracht, blijf ik maar staan.

180.

Men smijt mij heen en weêr, met loopen en met draven;
'K blijf onder sneeuw en ijs wel maanden lang begraven.
Maar 'k oefen mijn geduld; en is mijn lijden uit,
Dan draagt gij mij in huis gelijk een' rijken buit.

181.

Welke sleutel sluit niet open,
Maar dient bij het tijdverloopen?

182.

Mijn voet staat hechter dan een muur,
Ik ben een pronkstuk der natuur;

En in mijn hoofd heb ik een' woning,
Nog hooger dan die van een' koning.
Mijn kleed wordt groen juist op den tijd
Dat zich en klein en groot verblijdt.

183.

Ik moet storten, lieve jeugd!
Anders baar ik u geen' vreugd.

184.

In het duister kan ik schijnen;
Komt het licht, ik moet verdwijnen.

185.

'K reis door heel de wereld heen,
En zit in mijn huis alléén.

186.

Wat maakt de menschen zot als apen,
Of woedend als een felle leeuw?
Dan wederom zoo tam als schapen?
Nu stil, en dan vol woest geschreeuw?
Wat maakt hen dwaas, tot dat een bed
Hen weêr bij regte zinnen zet?

187.

Wat wordt er kaal
Bij schuim en staal?

188.

Wie ben ik, die bij heldren dag
Geheel een huis bevrijden mag,
Van fellen gloed en zwaren wind,
En die men altoos hangen vindt?

189.

Wat gaat van zelven 's avonds digt,
En opent zich weêr voor het licht?

190.

'K werd begraven, ingezwolgen,
En gesleept door schuimend nat,
En mijn' vijand moest ik volgen,
Hoeveel ik daar tegen had.
Maar, hoezeer voor hem beducht,
Kwam ik weêr in vrije lucht!

191.

'K sta zoo vast gelijk een rots;
En loop niet dan door geklots.

192.

Wie loopt als de wind zoo snel,
Haalt geen adem en blijft wel?

193.

Voor welke kamer blijft men staan,
Schoon men daar nooit mag binnengaan?

194.

Ik leef in druk, maar ben niet naar,
Ik lieg wel, maar ik spreek ook waar,
En over bladen loopt mijn gang,
Wel afgebroken, maar toch lang.

195.

Leg het zachtjes in mij neder,
Schud mij zachtjes heen en weder,
Met uw' voet, of met de hand,
Met een touw, of kousenband.

Dra ziet gij uw werk bekroonen,
En een lagchje zal u loonen.

196.

Bij duizenden zijn wij te zamen,
En hebben maar één been,
Waaruit wij allen opwaarts kwamen,
En die ons voedt met één.

197.

Vier wielen kunnen gaan,
Naar Zuid, naar West en Noord;
Zij helpen zwakken staan,
Zij helpen zwakken voort.

198.

Wat kunstenaar, die bruggen bouwt,
En neemt noch steen, noch kalk, noch hout,
Waarover mensch en paarden gaan,
En die geen halfjaar blijven staan.

199.

Wie neemt het grootst gezelschap meê,
Als hij gaat naar zijn legerstee?

200.

Ik draag een' kam, ik heb geen haren;
Ik wil mijn' kam niet laten varen:
Ik geef hem niet voor Amsterdam.
Wat kost mij wel die fraaije kam?

201.

Twee boomen moet ik dragen,
Om snel daarmeê te jagen,

Want anders krijg ik slagen.
Een ieder kan mij plagen.
Wil mij maar niet vertragen,
Met lang naar mij te vragen.

202.

Ik heb noch hout, noch steen, noch staal,
En toch maak ik de velden kaal.

203.

Wij loven gaarne d'Opperheer,
Buigt zich uw hoofd ter aarde neêr.

204.

Ik was een' zindelijke vrouw,
En ik bewees mijn' meester trouw.
De glans stond mij op het gelaat;
En prijkte bij mijn blank gewaad.
Maar ach! daar komt op eens de wind,
Die mij bijna geheel verslindt.
Mijn glans en luister zijn verdoofd,
En zelfs mij 't licht door hem ontroofd.

205.

Wie kon vrij op die plaatsen gaan,
Waar zelfs geen ander ooit kon staan?

206.

Wat vader (naar de Fabelleer)
Verslond zijn eigen kroost weleer,
Schoon oud en afgeleefd van dagen?
Hoe bleef een vijftal toen bewaard,
En van de slagtbank nog gespaard?
Wie van die vijf kan u het meest behagen?

207.

Ik spreek, als mij mijn Heer gebiedt,
Maar, ben ik leeg, dan spreek ik niet.

208.

Wat Adlaar vol van kracht vloog, schoon beroofd van pennen,
De maan in 't aangezigt?
Hoe noemt gij d' Adelaar die haar zelfs dorst berennen,
En elk' regtschapen' mensch ten hoogsten heeft verpligt?

209.

Noem mij klokken die niet klinken,
Een' man zonder aangezigt,
Een licht dat voor licht moet zinken,
En een dichter die niet dicht.

210.

Welk een' kroon vol glans en pracht
Blinkt het allermeest bij nacht?

211.

Door wien wordt gij, na zijn' dood,
Nog versterkt in uwen nood?

212.

Midden in de ruime plassen,
Is een laars die geen wil passen,
Die voor hand noch voeten wijkt,
En naar wien geen laars gelijkt!
Tot een' schrik voor vreemd en buur
Spuwt hij somtijds louter vuur;
Eenmaal 's werelds Heer geweest,
Thans, om roovers slechts, gevreesd!

213.

Wie kan op éénen stond op vele plaatsen zijn?
Wie heeft noch smert, noch leed, en klaagt toch over pijn?
Wie reist de wereld door, schoon hij geen' voet verzet?
Wie waant zich vuil bemorst, al is hij nog zoo net?
Wie leeft gezond en wel, en acht zich-zelven dood?
Wie discht u spijzen op, en heeft geen stukje brood?
Wie, blode van natuur, trotseert het grootst gevaar?
Wie waant zich rentenier, en is maar bedelaar?
Wie hoort, als hij niet hoort; wie ziet, als hij niet ziet?
Gij kunt die morgen zijn, al zijt gij 't heden niet.

214.

Zeg, wie van beiden moet terstond om 't leven komen,
Zorgt gij niet dat hij word' van d'ander' weggenomen?

215.

Wat wordt altoos betaald, dat kostloos heet en vrij,
Waardoor de één somber wordt, en de ander weder blij?

216.

Wat volgt er steeds op iedren dag,
Hoe weêr of tijd ook wezen mag?

217.

Wie ging niet over zee, maar onder hooge vloeden,
En kwam gezond aan land? — Hoe zag hij zich behoeden?

218.

Wat licht verlicht nog meer dan helder zonnelicht
Waardoor men helder ziet, ook bij het zwakst gezigt?

219.

Zeg mij éens voor welken morgen,

Schoon nog aan ons oog verborgen,
Dient men wel het meest te zorgen?

220.

Hoe ziet een man, niet wel gesteld,
Op eens zijn' kas gevuld met geld?

221.

Wat muisje draagt één man,
Die het niet missen kan,
Die bitterlijk zou weenen,
Zoo hij u dat moest leenen?

222.

Wijs mij die schoone kunst ééns aan
Van 's werelds allervroegste dagen,
Die tot aan 't einde zal bestaan,
En naar welk iederéén moet vragen.

223.

Wie kunnen bij geen' storm, of nood of schipbreuk lijden,
Maar kunnen eigen kind, noch vrouw daarvan bevrijden?

224.

Kunt gij mij wel mededeelen,
Waardoor we ons het meest vervelen?

225.

Wat schijnt ons heden fraai, en dat wij straks verachten;
Dat beurtelings ons streelt;
Waarnaar wij somtijds hijgend wachten,
En dat ons weêr verveelt?

226.

In vroeger' dagen droeg men baarden,
Nu zwart, dan wit, dan groot, dan dik;

En

En als de kindren daarop staarden,
Dan vloden zij wel eens van schrik.
Wat zoudt gij zeggen, zoo ik vroeg,
Waarom men toch die baarden droeg?

227.

Waar werd op de langste reis,
Gebruikt de zonderlingste spijs?

228.

Wie opende verbaasd zijne oogen,
Tot in zijn eigen bed bedrogen;
Bedrogen door een' oom en vriend,
Beroofd van 't geen hij had verdiend?

229.

Ik heb het wel gehad,
Maar heb het nu niet meer;
Schoon ik het niet begeer,
Als ik het nog bezat,
Gij kreegt het voor geen' schat!

230.

Wie stond des morgens op, van schrik geheel verzet,
Die, zoekend naar zijn' vrouw, zijn' zuster vond in 't bed?

231.

Zal ik u voeden, laven,
Verlangt gij naar mijn' gaven,
Welaan, zie mij begraven,
En laat mijn' vijand draven,
En loopen heen en weêr.
Zoo u dat mogt vervelen,
Ik wil het niet verheelen,
Denk dan aan mij niet meer.

232.

232.

Wie heeft in een' donkren nacht
'T grootste boevenstuk volbragt?

233.

Wie heeft zijn' grootsten vriend met éénen kus vermoord,
Die dadlijk henen liep, en boette 't met de koord?

234.

Wat is 't voor een schrikk'lijk wezen,
Waarvoor meest de kindren vreezen,
Dat een vriend is van den nacht;
En waarmeê de wijze lacht?

235.

Noem mij het schoonst bedrijf, den hoogsten aller pligten,
Dat nooit een mensch bedreef, noch immer zal verrigten.

236.

Kent gij er 5, die in dit leven,
Ons alle vreugde en wellust geven?
Die zich er van verstoken ziet,
Leeft, zoo gij wilt, en leeft ook niet.

237.

Wie was de dief die zich verhing,
En toen nog naar een' heuvel ging?

238.

Noem mij den last, het zwaarst te dragen:
Men voert het met geen schip, men laadt het op geen' wagen.

239.

Wie vloden als op ééns getroffen van den donder,
Op 't hooren van één' enklen naam?

Maar,

Maar, weet gij nog één grooter wonder?
Zoo ja, zijt gij niet onbekwaam.

240.

Wie was hij die gebood dat men een' visch zou vangen,
Om voor d'ontvanger geld te erlangen?

241.

Ik wend mij duizendmaal, en snel en onverwacht,
Bij dien ben ik gehaat, bij dezen hooggeacht.
Nu kan ik fellen vorst, dan weder hette geven;
Kent gij die lieden wel, die enkel door mij leven?
Vertrouw mij echter niet; want kom ik aan den loop,
Gaat gij, en huis en boom, en alles overhoop.

242.

Wanneer men met het lot moet kampen,
Wat is de grootste troost in rampen?

243.

Zoudt gij mij den man wel noemen,
Die zich waarlijk kan beroemen,
Dat hij nimmer rampen leed,
Noch ooit het verkeerde deed?

244.

Wie dankt God voor één lang en één gelukkig leven,
Al moet hij in zijn' jeugd zijn' geest hem wedergeven?

245.

Maar, wie sterft er grijs van haren,
En leeft toch maar weinig jaren?

246.

Ik weet een' lutt'le munt; zij was niet noemenswaard,
Zij baarde 't grootste kwaad, en 't grootste heil voor de aard.

247.

247.

Dek mij met een venster toe,
En geef mij wat van een' koe;
Laat mij voor geen koude beven;
'K zal het geld u wedergeven.

248.

Ik heb tanden, noch van been,
Noch van zilver, hout of steen;
Toch ziet men mij nimmer eten;
Maar, gij eet wel eens met mij.
Als ik loop, ga dan op zij',
Of uw' voeten zullen 't weten.

249.

Ik weet een blad, dat men gebruikt,
Waaraan men eerst gewoonlijk ruikt,
En dan bedelft met brandend vocht,
Dat meer dan één wel mijden mogt!

250.

Waarom kom ik uit verre landen?
Waarom ga ik door zooveel handen?
'K moet op het laatste toch verbranden!

251.

Helaas mij! arme boon! men mag mij wel niet bijten;
Maar, op een helsche vuur mag mij een knecht wel smijten.

252.

Ik ben een lieve, rappe vrouw,
In den beginne zag ik graauw,
Vervolgens rood, en toen weêr blaauw;
Ik wek op tot den akkerbouw.

253.

Bij den nacht doof ik mijn vuur;
Maar toch in een duister uur
Zorg ik voor uw gansch geslacht,
Dat mij steeds met vreugde wacht.

254.

Ik versprei maar half den gloed
Dien 'k voor u ontvangen moet.

255.

Wat is ons algemeen verlangen,
En dat wij knorrig toch ontvangen?
Wie is de zoo gewenschte gast,
En die ons aanstonds strekt tot last?

256.

Wat moet eenmaal wurmen voeden,
Dat wij toch zoo graag behoeden,
Graag bewaken tegen stof?
Wat ontvingen wij van and'ren?
Gunnen wij niet aan elkandren?
Wat baart ons (onverdiend) of spot, of grooten lof?

257.

Noem mij ééns den langsten nacht:
En hebt gij dien doorgebragt,
Zeg mij dan hoe gij ontwaakt,
Wie u wakker heeft gemaakt.

258.

Wie kon door een droom verklaren,
Vorst en volk en land bewaren?

259.

Wie was 't die met een sterk'ren streed,
Hem overwon, en toch nog leed?

260.

Wie was eens dwaas genoeg te knorren op een' worm,
Wie vlugtte zijnen Heer, en werd gestuit door storm?

261.

Waar vind ik den besten wijn,
Om regt vrolijk door te zijn?

262.

Welk water dient niet om te wasschen,
Noch laat zich door geen hand verrasschen?

263.

Wie ziet voor 't eerst een lieflijk licht,
En geeft om deugd, noch eer, noch pligt?

264.

Waar men van hammen spreekt, moet gij toch nooit vergeten
Er is een Duitsche ham dien duizenden niet eten.

265.

Het vliegen doet mij brommen,
Het rusten mij verstommen.

266.

Wat geele bronnen zien wij droog,
Weleer als gras zoo groen voor 't oog,
Die, krijgen zij een goed pak slagen,
Tot vulling zijn aan leege magen?

267.

Welk vleesch maakt wel het grootst geweld?
Wat vleesch dat kwaad, dat goed vermeldt?
Wat vleesch geeft ons nu zuur, dan zoet,
En is bij alles wat men doet?
Wat vleesch waardoor men dikwijls liegt?
En dat het schoonst van al bedriegt?
Dat vastgekeetend in een hol,
Doorloopt den ganschen wereldbol?

268.

'K heb geen handen, ook geen beenen,
Waar ik wil ga ik toch henen;
Nimmer leefde ik op deze aard,
Maar reis toch met snelle vaart.

269.

Wie is de stervling, hier beneden
Geboren, en niet overleden?

270.

Wat legt een hen wel voor haar ei,
Weet gij wat specie dit ook zij?

271.

Goeden nacht! ik ga vertrekken.
Schrei maar niet om mijn vertrek.
Morgen kom ik u weêr wekken;
En als ik u morgen wek,
Wrijf uwe oogen dan goed uit;
Geef een dankbaar, blij geluid.

272.

Men heeft mij over zee doen komen,
Uit liefde die mij weinig baat;

Want ik word waarlijk opgenomen,
Als iemand dien men doodlijk haat.
Hoor eens hoe men mij aan komt randen!
Men laat mij onmeêdogend branden;
Helaas! men plettert mij tot gruis!
Ik moet in kookend water zieden;
Men deelt mijn bloed aan alle lieden,
En daarna smijt men mij uit 't huis.

273.

'K toon u wel een' digten vuist;
Maar, uw oordeel is niet juist,
Zoo gij denkt aan 't minste kwaad,
Dat ik u bespot of haat;
Of dat ik uw' gramschap tart;
Neen, ik min u met mijn hart.

274.

Wie bestaat hier zonder end?
Zoo gij dezen man wel kent,
En gij ooit den man ontmoet,
Let dan wel op uwen voet!

275.

Zie mij op mijn' effen baan:
Ben ik toornig, blijf niet staan;
Want geen keizer zal mij dwingen;
Wee hem, kom ik hem omringen!

276.

Wie wordt in 't Kleine Huis terdeege vastgemaakt,
Dat hij het groote Huis bewaakt?

277.

277.

Wie wordt gejaagd,
Wie wordt geplaagd,
Totdat hij sneeft;
Die, als hij leeft,
Denkt aan geen kwaad,
En vreedzaam gaat,
Die hoog verheven
Zou willen leven?

278.

Wien schenkt de goede God een nieuw en heerlijk kleed,
Omdat men 't oude sneed?

279.

Wie maakt bij 't sterven 't minste leven,
En kan, hoe koud, noch warmte geven?

280.

Wat hagel dringt door merg en been,
En heeft met hagel niets gemeen?

281.

Wat doodt, in zijn' snelle vaart,
Al wat leeft, of is op aard?

282.

Zeg mij, schielijk! beste vrind!
Waar men 't meeste goud wel vindt.

283.

Geen ijzer acht ik sterk; ik spot met hooge muren.
Ik wordt wel eens verduurd; maar, IK wil niet verduren.

284.

284.

Waarom verloort gij mij? ik was u toch zoo trouw!
Ik vroeg niet, zijt gij rijk, of zijt gij man of vrouw?
'T is waar, 'k had in mijn' borst uw vuilnis wel vergaard.
Maar, was ik daarom slecht, of minder zorgen waard?

285.

Wat ontstaat,
En vergaat,
Als een blik,
En baart schrik,
Ongeluk,
Zorg en druk?
Wat is fel?
Wat loopt snel?
Wat geeft licht?
Aan 't gezigt.

286.

Kom, bloempje! nader mij; ik min u niet om geur,
Maar, om uw' lekkren smaak, en om uw' witte kleur.

287.

Ik heb het zuiver groot gebragt;
Maar vrouwtjelief heeft het veracht.

288.

Wat moet bij den minsten schijn,
Wel noodzaaklijk bij ons zijn?

289.

Nimmer wist ik van geflonker,
Ik ben donker, min het donker,

En ik kronkel heen en weêr.
Maar, men wil mij niet vertrouwen;
Ik moet telkens weêr aan 't bouwen;
En men werpt het telkens neêr.

290.

Welke tonnen vult men niet,
Schoon men die in 't water ziet?

291.

Zoo gij mij niet onderstut,
Hebt gij ook aan mij geen nut.
Ik kan niet in de hoogte gaan,
En zelfs niet op mijn' beenen staan.

292.

Menig Jood is u bekend:
Maar wat Jood is wel die vent
Die aan vorsten schatten geeft,
En zelf als een koning leeft?

293.

Zal ik u mijn' gaven schenken,
Moet gij niet te laat bedenken,
Dat gij mij bij tijds en net,
In een ander huisje zet.
Wilt ge alleen mijn lijf gebruiken
Tot het bouwen, om te duiken,
Raak mij dan geheel niet aan,
Maar laat mij in vrede staan.

294.

Mijn tweede deel, bezield met leven,
Kan menig' mensch een' afschrik geven,

Want ik ben een afschuwlijk dier.
Mijn eerste deel, beroofd van leven,
Kon bij het vechten bijstand geven,
In mijn geheel maak ik goed sier.

295.

Ik sta te prijken hoog verheven,
Om een gezelschap vreugd te geven;
Maar een barbaar schiet op mij: Paf!
En treft hij mij, dan val ik af,
Daar men hem voor zijn' snoode daad,
Met complimenten overlaadt.

296.

Het wordt mij in den mond gestopt,
En met geweld er in gepropt,
En schoon ik zelf niet gil noch schreeuw,
Brul ik nog feller dan een leeuw,
Want ik geef weêr mijn voedsel op;
Als dat gebeurt, pas op uw' kop.

297.

Wat staat als een rots zoo vast,
En wordt door het vuur ontlast?

298.

Een ruiter zonder man of paard
Is zonderling en is niets waard;
En toch heb ik er een' gezien:
Wat zeg ik, een? Wel meer dan tien!
Nu, zulk een ruiter is toch stout,
Daar hij de legers tegenhoudt.

299.

A.

Waarom wilt gij mij verdrijven?

B.

Omdat gij mij niet laat blijven.

300.

Waar moet men den spijker slaan,
Als het timm'ren goed zal gaan?

301.

Zij zijn te dom om 5 te tellen,
Staan zij daar met hun 5 alléén;
Maar, als hen 19 verzellen,
Is hun geleerdheid ongemeen.
Geen' wetenschap kunt gij mij noemen,
Waarop zij zich niet stout beroemen.
Van adel zijn zij buiten kijf:
Zij stammen af van eenen koning;
Gij hebt ze wis in uwe woning;
Zoo niet, dan mist gij tijdverdrijf.

302.

Geen vrucht zal ik van u begeeren;
Maar ik verkies u kaal te scheeren;
Ik heb er regt op, zoo ik meen.
En waarom zoudt gij 't willen wraken?
Of zou een dosch u nog vermaken?
Gij staat den ganschen dag alleen.

303.

Werp mij verre van u heen,
En vertrouw op GOD alleen.

304.

Wie ziet zoo lang hij leeft geen éene booze daad?
Wie hoort zoo lang hij leeft geen woord dat zweemt naar kwaad?

305.

Gij hebt verstand, dat ik ontbeer,
Schoon ik u nogtans zeer veel leer,
En u ten gids verstrek bij reizen.
Die wetenschap heb ik alléén;
Schoon ik zoo bot ben als een steen,
Zal mij toch elk geleerde prijzen.

306.

Wij dragen ongemaakte schoenen,
Te zamen ten getal van 8;
Geen één van ons die ze uit wil trekken;
Wij zijn geschoeid bij dag en nacht.

307.

Zeg mij wie zijn geld en goud
Het best weggesloten houdt.

308.

Welk een stukje van één zwijn
Maakt u rein?

309.

Aan wien ontrooft men wreed zijne oogen,
Uit achting voor zijn kunstvermogen?

310.

Al wat goed is staat ons aan,
Zelden laten wij wat staan,

Wat gekookt is of gezoden;
Somtijds meer dan is van nooden;
Maar daar lagchen wij wat meê,
Is de Meester maar te vreê.
Schoon hoe fel hij zich beklaagt,
Geen van ons wordt weggejaagd.

311.

Van welk een' haan is het de pligt,
Dat hij ons vuur spuwt in 't gezigt?

312.

Zeg, welk één rijk man door zijn sterven
Liet eens de grootste schatten erven?

313.

Welke letter staat in 't midden
Van het geheel A, B, C,
Midden in uw' lesseboeken;
Midden in den Bijbel meê?

314.

Welke lettergreep is rijk?
Stelt het onregt in 't gelijk?
Had ik van die letters veel,
'K bouwde wis een schoon kasteel.

315.

Met brood was gevuld ons hoofd:
'T is met slagen ons ontroofd.

316.

Wij staan den ganschen dag ter prooi aan wind en weêr;
Den voet snijdt men ons weg, dan werpt men ons ter neêr.

317.

Eertijds was ik even wit,
Als een zoete amandelpit;
Maar nu word ik telkens zwart;
Doch het gaat mij niet aan 't hart.
Bij het licht moet ik wel zijn,
Anders gaf het licht geen schijn;
Zoo gij mij intusschen mijdt,
Krijgt gij ook niet ligt de fijt.

318.

Waardoor zoudt gij u best op uwen vijand wreken,
En tevens al zijn' wrok verbreken?

319.

Kent gij wel dien kleinen haan,
Die nog nooit iets heeft gedaan;
Die ons kan te drinken geven,
En bij wien wij vrolijk leven?

320.

Noem mij den haan die altijd draait,
Geen kippen heeft, en nimmer kraait.

321.

Van onder mager, boven vet,
Dient mij de modder tot een bed.

322.

Wij, zielen, vreesden geen gevaar,
En stierven door een paardenhaar!

323.

Wij blijven aan de straat naar onzen pligt gezeten,
Maar moeten en bij vorst en bij het dooijen, zweten.

324.

324.

Dat Mozes in een' biezenkist,
Door een jonge meisje werd gevischt,
Is iets dat gij reeds hebt geleerd:
Maar deed zij daar niet iets verkeerd?

325.

Anen — Iten — Isten
Hebben menig' Christen,
Die van geen kwaad wisten,
Schandelijk vermoord.
Ach! wierd van die twisten,
Nimmermeer gehoord!

326.

Welk een roosje baart ons pijn,
Zonder geurig ooit te zijn?

327.

Rond op, rond neer: wat mag ik meenen?
Het ding heeft 48 beenen,
Die nimmer raken aan den grond,
En dragen meer dan 1000 ℔.

328.

Dikke Griet draagt ijzren schoenen,
Zoo bij dag als bij den nacht.
Magre Kees, die moet ze boenen,
Als hij thuis komt van de wacht.

329.

Wie werd door inkt beroemd en groot,
En plotselijk door sand gedood?

330.

330.

Wat het kindje dienen kan,
Dat het geeft geen éene man?

331.

Wat komt 's morgens bij 't ontwaken,
Ons altoos getrouw genaken?

332.

Mijn' hand en neus zijn te allen tijd
Vereenigd, en met groen verblijd.
Nu denkt gij hier misschien aan twee:
Zoo ja, vergist gij u daarmeê.

333.

Wordt mijn uitgetrokken haar,
Over darmen heengestreken,
Klinkt het ook zoo wonderbaar,
Dat men luistert zonder spreken.

334.

Ik weet er 4,
Die reizen hier,
Die reizen daar,
Zijn altoos klaar;
Die gunst bewijzen
Bij verre reizen.
Wie hen betrouwt
Is toch te stout!

335.

Neen, nog nooit had ik het leven,
Schoon ik 't leven ook begeer:
Ligt kunt gij mij 't leven geven;
'T kost u slechts een' kleine veer.

336.

Wat is het lief, aanminnig beeld,
Dat doorgaans ieders zinnen streelt,
En u verschaft wat gij bedenkt,
Mits gij het weêr aan andren schenkt.

337.

Wie maakt de Kerk volkomen leeg,
Hoe hoog 't getal van hoordren steeg?

338.

Welke bladen groeijen niet,
Schoon men die terdeeg komt natten?
Zoo gij van die bladen ziet,
Zult gij het terstond bevatten.

339.

Wie weet wat een ieder doet,
Wat hij voert in zijn gemoed?

340.

Zeg mij welke maalderij
'T algemeen de beste zij.

341.

Wat moet niet zijn bij ons hart,
Om te leven zonder smart?

342.

'K loop zestigmaal zoo gauw als gij,
Maar 't baat mij niet; gij komt mij bij.
Laat ik het doen nog honderd keer,
Gij haalt mij in, en telkens weêr.

343.

'T loopt gelijk en leeg en vol,
En het maakt het hoofd op hol.

344.

Ik ben van afkomst en fatsoen,
En wil u met vermaak gerijven;
Maar men behoort bij mij te blijven;
Want alléén kan ik dat niet doen.

345.

Wien smaakt, hetzij of vroeg of laat,
Het best een' lekker stuk gebraad?

346.

Hoe komt dat soms het best geweer,
Niet dienen kan aan zijnen Heer?

347.

Wie heeft een hoofd zoo goed als dood,
Al eet hij daaglijks vleesch en brood?

348.

Wij trekken af voor langen tijd:
Geen mensch wien ons vertrek verblijdt;
Maar, heeft men ons zien wederkomen,
Zijn wij met vreugd weêr aangenomen.
En menigéén komt dan beschouwen
Hoe vlijtig elk van ons kan bouwen.

349.

Men stopt mijn hoofd terdeeg,
En brandt het dad'lijk leeg!

350.

Wanneer wordt een mensch bedrogen,
Schoon hij ziet met beide oogen,
Raakt het oog hem in de war,
Als had hij de zwarte star?

351.

Ik verkwijn bij uw vertrekken,
En herleef, komt gij mij wekken.

352.

Wanneer ik ga, verdwijnt en groen en bezigheid;
En kom ik, wordt het groen, en lust en nijverheid.

353.

Uit zwart komt groen: uit groen komt wit;
Uit wit komt geel, en door een' pit.

354.

Met draaijerij ga ik steeds om:
'T was onbekend bij 't heidendom:
Ik was hun een' Godin gelijk;
En zij bedekten mij met slijk!

355.

Zal ik als een ander eten,
Moet ik eerst den rug u meten,
En dan snijden, steken gaan;
Zoo niet, heb ik geen bestaan.

356.

Noem mij 't onduid'lijk schrift dat men u laat betalen:
Gij ruilt het tegen waar, die men voor u loopt halen.

357.

Wie laat alles groeijen?
Wie laat alles bloeijen?

358.

Wie doet het al ontstaan?
Wie doet het al vergaan?
Wie doet bij de rijken
Pracht en weelde wijken?
Wie neemt ieder alles af?
Wie geleidt u naar het graf?

359.

Wij villen, steeken, snijden,
Verwekken pijn en lijden,
Wij gaan door merg en been;
Wij doen de lieden bloeden;
Toch willen wij behoeden,
Ook bij het bangst geween.

360.

Vrienden! doet mij één vermaak;
Maakt toch nooit gemeene zaak;
Gaat veel liever vinnig strijden;
Maar uw' beurs moet kunnen lijden.
Vat elkander bij den kop;
Voert de razèrnij ten top.
Gun ons toch uw' vijandschap
En wij drinken druivensap.

361.

Wie rooft meer dan één het leven,
Somtijds met een angstig beven,
Maar, die niet durft tegenstreven,
Als door and'ren voortgedreven?

362.

Ik ga in 't blaauw gekleed,
Ben tot uw' dienst gereed,
Mits gij mij ruw behandelt.
Begin maar met mijn' kop,
En slaat terdeeg er op,
Ofschoon mijn ligchaam kantelt.
Ik ben niet beter waard:
Maar, vindt gij u bezwaard,
Durft gij mij niet gebruiken;
En meent gij aan mijn gloed
Te zien het negerbloed
Dat gij nog waant te ruiken;
Draag dan het uwe bij,
En maak mijn' makers vrij.

363.

Gebonden aan een' langen staart,
Getrokken met een' snellen vaart,
Snor ik als pijlen door de lucht,
En menig is voor mij beducht.
Ik woel en wroet vrij in het rond,
Bij voorkeur op een' vasten grond.
Geen mensch die mij kan wederstaan.
Men juicht als ik terug moet gaan.

364.

Hoe dapper gij dan ook moogt schijnen,
Wanneer ik nader met de mijnen,
Dan moet gij met geschreeuw verdwijnen.

365.

Tot droefheid is hem dat, noch troost:
Een Vader heeft een talrijk kroost:

Met welk hij 's ochtends op moet staan,
Des avonds weer te bedde gaan.
Men vindt hen zwart, en wit en graauw,
En koud, en heet, en somtijds laauw.
En zoekt gij naar dit raar geval,
Is twee dozijn het juist getal.

366.

Welk een dingtje doet verloopen,
Wat men voor geen geld zal koopen?

367.

Zeg mij nu, wie was diegeen,
Die, gewapend met een' steen,
Zonder hulp van broedren, magen,
Eenen pogcher heeft verslagen?

368.

Wie stelt u zelven zoo vóór oogen
Dat gij u kent op elken tijd;
Die u nog nimmer heeft bedrogen,
Hoe jong, hoe oud, hoe dwaas gij zijt?

369.

Men maakt mij scherper dan een zaag,
Noch voor den strijd, noch voor de maag.

370.

Ruk mij uit mijn huis,
Ik kom uit mijn' kluis;
Maar, neem gaauw een bord en kelk:
Want ik stort u vleesch en melk.

371.

Wat lucht voert ons omhoog zoo ligt gelijk een veer?
Wat lucht neemt ons het licht, stort ons in 't graf ter neer.

372.

Ik weet een kleine huis,
Gij vindt er man noch muis,
Geen bed, geen goed, geen veêr,
Men hoedt het met geweer.

373.

Welk een leeuw is nooit verwoed?
Welk een tijger plengt geen bloed?
Welk een vuur kan niet verhitten?
Welk een vogel blijft steeds zitten?
Welk een vos rooft nooit een' haan?
Welk een haas blijft altijd staan?
Welk een water heeft geen visschen?
Welk een spijs kan men niet disschen?

374.

Wie moet hangen om te zingen,
En kan daarbij vrolijk springen?

375.

Des nachts laat men ons ledig staan:
Bij dag, gevuld, moeten wij gaan.

376.

Welk een' moeder lijdt veel plagen,
Moet altijd haar' kindren dragen,
Die zij altijd voeden moet,
Schoon vertreden met den voet?

377.

Wij zien ons dagelijks bezoeken;
Schoon geen mensch door ons wordt genood;
En de een treft ons in alle hoeken,
En de ander huilt om vleesch en brood.

378.

Wat heb ik u voorgesteld?
En wat heb ik u gemeld?

379.

Ik weet een' molenaar, de stakkert kan niet malen.
Een' koopman weet ik ook, de ziel kan niet betalen.

380.

Mijn eerste deel begaafd met leven,
Kan aan het menschdom vreugde geven,
Voedsel, kleeding en genot.
Mijn tweede, schoon beroofd van leven,
Moet aan het eerste een' schuilplaats geven.
In Spanje is mijn gelukkigst lot.

381.

Wit als melk en koud als steen,
Trek ik hier en elders heen;
Nu eens zwaar en dan weêr ligt
Vlieg ik u in 't aangezigt.

382.

Was er water, o gewis!
Wijn zou in het glaasje blinken;
Maar, nu er geen water is,
Mag geen één van ons ook klinken.
Vrienden! wat een droef gemis,
Want nu er geen water is,
Moet een ieder water drinken!

383.

Ik ben het grootste dier,
En men draagt mij uit zwier.

384.

384.

Ik ben het lompste dier,
En toch kan ik behagen;
Want ik zie mij uit zwier,
Maar slechts door Grooten dragen.

385.

Ik help u met mijn' kracht, ik dien u met mijn vet.
Waarom vermoordt gij mij zoo dikwijls vóór uw bed?

386.

Matig toch wat mijn geflonker,
Of straks laat ik u in donker.

387.

Welk een licht doet licht verdwijnen,
Waar het ander licht mag schijnen?

388.

Ik loop en dag en nacht met lust,
Ik ken geen rust en vraag geen rust.

389.

Noem mij toch dien naren man,
Die zijn' wijn niet drinken kan.

390.

Wie wordt bij 't menschelijk geslacht
Als de allergrootste held geacht?

391.

Wie vraagt u dagelijks om brood?
Wien helpt gij dagelijks uit nood?

392.

392.

Wilt gij mij, trotsche mensch! om mijn geluid niet roemen;
Welaan, mij-zelv' alléén verkies ik ook te noemen.

393.

Welk een hamer kan ons drijven,
En verbiedt ons leeg te blijven?

394.

Mijn vader heeft veel kruid geroken,
En nimmer was hij toch soldaat;
Hij heeft er duizend doodgestoken,
En nimmer deed één mensch hem kwaad.

395.

Noem mij den grootsten aller helden,
Wiens daden men niet hoort vermelden,
Den wijsten man op 't wereldrond,
Die nimmer zijns gelijken vond.

396.

Welke kogels treffen niet,
Met wat kracht men die ook schiet?

397.

Wij hebben een' gelijken kop,
Doch geenszins een' gelijken krop.
Wij maken toch dezelfde jagt
En 't allermeeste wel bij nacht.

398.

Wat gif brouwt men in het hart
Dikwijls tot zijn' eigen smart?

399.

Des Zomers zou ik daar niet staan
Waar gij mij 's Winters wel ziet gaan.

400.

Des Zomers ben ik laauw en draag ik eikenhout,
Des Winters ben ik graauw, soms wit, maar altoos koud.

401.

Ieder huis
Heeft zijn kruis.
Maar, gij weet niet voor gewis
Waar het hoogste kruis wel is.

402.

Wat is 't dat de landen voedt,
Of het onderst boven wroedt?

403.

Welk een zwaard verschaft ons rust,
En heeft menig' brand gebluscht?

404.

Kent gij dien stillen man die allen twist kan stillen,
En van al 't goed der aard geen cent zou hebben willen?

405.

Die twist bereikt den hoogsten trap,
En maakt een einde aan vijandschap!

406.

Een iets dat onbeweeglijk staat,
Zoo vast gelijk een heuvel,
Dat zelfs zich niet bewegen kan,
Waarom noemt men dat vleugel?

407.

Welk een voet blijft zonder schoen,
En heeft met geen schoen te doen?

408.

De Waterboer, die goede vent,
Is u voorzeker wel bekend.
Hij woonde hier in onze buurt,
Maar heeft een hoog kasteel gehuurd.
Zoudt gij mij nu wel willen toonen
Waar onze waterman ging wonen?

409.

Wat moet hebben effen grond?
Wat moet wezen glad en rond?

410.

Wat maakt een' domooor zeer verstandig?
Een' lompen vlegel vlug en handig?
Een' lafaard moedig als een held?
Een' bedelaar zeer wel gesteld?
Geeft ouden kracht en jonge jaren?
Ontneemt hun rimpels, grijze haren?

411.

Op wat roosters braadt men niet,
Die men op kantoren ziet?
Is het niet een aardig ding,
Het dient voor een' rekening?

412.

Roeden dienen tot kastijding;
Roeden dienen ook tot scheiding.
Maar, die eerste wil ik niet,
Want ik houd niet van verdriet.
Neem de laatste dan met mij,
Ook uit enkel liefhebb'rij.

413.

413.

Krelis Japik draagt een' kiel
Die wel eens in 't water viel.
Maar een' kiel kan ik u noemen
Die op ouderdom kan roemen;
Doch die kiel past aan geen' man,
En geen die haar tillen kan.

414.

Zoo min als een waterplas
Brandt een effen spiegelglas;
Doch er zijn in vele landen
Spiegels die gevaarlijk branden.

415.

Brillen dienen boeren, heeren,
Jong en oud van allen stand:
Welk een bril dient tot verweeren,
Welk een bril biedt tegenstand?

416.

Een breuk is wis een' groote kwaal;
Ik neem ze voor geen kapitaal;
Maar zulk een' breuk heb ik gekend
Die schonk mij groote vreugde in 't end.

417.

Ik weet een deken die tot dekking niet kan strekken,
En die, al vroegt gij dat, u nooit zou willen dekken.

418.

De rot, een lelijk dier, ontvlucht altoos de menschen;
Geen' menschen vindt hij ook die zijn gezelschap wenschen.

 Maar,

Maar, raad wat rotten vol van moed
Den vijand smooren in zijn bloed;
En zaamgeschoold bij groote scharen
Het lieve vaderland bewaren.

419.

Weet gij dat, zoo zeg het mij,
Zeg mij wat verklaren zij.

420.

Waar een vijftal ezels staat
Dat naar stal noch weide gaat?

421.

Ossen hebben stijve horens,
En zij stooten met geweld;
Maar, ik ken een' soort van ossen,
Die u stooten voor uw geld.

422.

Spreek, verdenkt gij mij van liegen,
Zoo ik zeg dat bruggen vliegen?

423.

Wanneer komt dat nieuw geslacht
Dat zich zelf het edelste acht?

424.

Hij hield van hennip niet, daar hij die steeds ontvlood;
Maar, wat hij vreezen mogt, de hennip werd zijn dood.

425.

Zie naar mijn' gang, opdat gij 't weet;
Ik strek u tot een' waar' profeet,

Want

Want door mijn klimmen en mijn vallen,
Zeg ik de toekomst aan u allen.

426.

Wie is de rijkste man op aard,
Schoon hij geen' penning heeft vergaard?

427.

Wat tijdstip gaf de meeste dooden
Toen men geen graven had van nooden?

428.

Wanneer was alles wat er leefde
Op aarde, of in de ruimte zweefde,
Te zamen in één huis gesloten
Waar zij hun onderhoud genoten?

429.

Wie heeft (zegt men) met éénen houw
Haar volk gered uit bangen rouw?

430.

Wie was die groote danseres,
Die aan een Koning kon behagen,
En die in plaats van nageregt,
Een bloedend hoofd kwam vragen?

431.

Van mijn' vrouw mag ik niet wijken,
Zij alléén doet mij zoo prijken,
En als ik mijn ambt verrigt,
Spreidt zij glans op mijn gezigt.

432.

Slaat maar mannen, ik zal geven
Aan u allen om te leven.

433.

433.

Ik wijs u op het regte pad
Schoon ik het zelf niet ken,
Om 't even naar een dorp of stad;
Zeg dan nu wie ik ben.

434.

Weg er mêe
Met dat vee,
Dat in 't land
Leugens plant!

435.

Waarom ziet een haas toch om
Die zoo schuw is en zoo dom?

436.

'K ga wel, maar ik ben niet vlug,
'K draag mijn' woning op mijn rug;
Weinig slims kan ik verzinnen.
Kom ik echter in gevaar,
Dad'lijk is mijn middel klaar;
'K loop mijn' woning maar weer binnen.

437.

Komen vier aan 't loopen,
Geen wil men verkoopen,
Gaat van zelf de vijfde voort,
En komt met hen aan het oord.

438.

Wat wolf is zonder zorg en stout,
Een' kudde schapen aanvertrouwd,
Om die als herder te geleiden?
Die haar geen leed heeft toegebragt,

Maar

Maar waar hij kon, haar leed verzacht,
Om haar vol liefde te verblijden?

439.

Hebt gij zin in mijn figuur,
Zet mij dan ver van het vuur.

440.

Toen ik nog genoot het leven,
Moest ik telkens opwaarts streven,
Thans, daar ik ben uitgeroeid,
Wordt ik met veel zorg bemoeid.
Schoon mijn neus is afgesneden,
Houd ik somtijds fraaije reden;
Doch ik sticht ook wel veel kwaad,
Door rampzalig eigenbaat.
Soms kan ik u onderwijzen,
Deugden weet ik ook te prijzen.
Wilt gij echter dat het lukt,
Leer dat gij mij schikk'lijk drukt.
Zal ik u mijn' gaven schenken,
Telkens moet gij mij weêr drenken.
Waar men nooit mijn aanschijn ziet,
Is voorwaar dit boekje niet.

441.

Toe dan, knapen! vat mijn kleed,
Maar doe aan mijn' huid geen leed.
Zoo kunt gij mij niet betrekken;
Of ik krijg om mij te dekken.

442.

Eens moesten wij de vuilnis voeren,
Maar, zoo gij ons nu aan komt roeren,

En

En doet het met een goed beleid,
Verschaffen wij u vrolijkheid.

443.

Ik spreek zoo weinig als een slot.
Vóór vuur te smelten is mijn lot.
Gij kunt mij uw geheim vertrouwen;
Ik laat het aan geen' mensch beschouwen.

444.

Ziet men niet in 't algemeen,
Veel kasteelen zonder steen?

445.

Wat baat ons nog veel meer dan de allergrootste schat,
Die ooit een sterveling, die ooit onze aard bezat?

446.

Waar kan men nooit terug, maar moet men voorwaarts gaan
Waar men geen oogenblik, hoe afgemat, mag staan?

447.

Met tanden, wind en steen word ik gestaag gedreven,
Veracht mij echter niet; ik onderhoud uw leven.

448.

Hoe snel ook mijn' vleugels gaan,
'K wijk geen duimbreed van mijn' baan.

449.

Wat steen draagt in zijn bek een' haan,
Voor wien geen mensch kan blijven staan?

450.

Zeg, wat begrijpt men niet om 't branden,
Dat ons toch dagelijks komt voor handen?

451.

Gedeelt'lijk vlieg ik opwaarts heen,
Gedeeltelijk blijf ik beneên.
Veréénigd waren wij datgeen,
Hetwelk ons nu weêr scheidt van één.

452.

Zeg mij op den oogenblik,
Wat behoedt u voor een' prik?

453.

Wat van mij gaat is zwart en vuil,
Wat blijft is grijs, gaat in den kuil.

454.

Met 3 boomen in verband,
Gaan wij naar het verste land.

455.

Wat knaagt toch fel
Aan ons gestel?
Noch vuur, noch tanden;
Toch kan het branden.

456.

Na honderd jaren en nog meer,
Wat zal men dan beleven?
Bedenk u wel op deze vraag:
Gij kunt mij antwoord geven.

457.

Welk een dier heeft door zijn pracht,
Heer en Vrouw in leed gebragt?

458.

Welk een blad behoedt de hand
Door een' degen aangerand?

459.

Wie zou zich aan den dood vrijwillig overgeven,
Die, toen een' meid hem sprak, van angst begon te beven?

460.

Kunt gij mij 3 boomen wijzen
Die steeds over water rijzen,
Steeds verbonden aan elkaar,
Steeds getrouw in elk gevaar?

461.

Is het zeer groot, dan maakt het klein,
En 't kleine kan ook weer vergrooten;
'T is minder wezenlijk dan schijn;
'T is noch te raken, noch te stooten.

462.

Wat komt toch éénmaal voor den dag,
Hoe lang het ook verborgen lag?

463.

Wat geeft een kort, een wuft genot,
En schept daarna een bitter lot?

464.

Welk lapje dient men wil te dwingen,
Zoo het niet buiten spoor zal springen?

465.

Men noemt een open brein, een' man van groot verstand;
Ik weet een open brein nog dommer dan mijn hand.

466.

Hoe komt de mensch? hoe gaat hij heen?
Gij aarselt? vraag aan iedereên.

467.

Zeg wat jong en oud ontbreekt,
Wat ons dikwijls smart en steekt.

468.

Wat licht stond eensklaps op ter eer van grooter licht,
Wat licht heeft, op een' nacht, het schepslenheer verpligt.

469.

Wat band verbindt ons voor altoos,
Dien wij ook zelfs bewusteloos,
Door vreemden mond bezweeren,
En die wij toch waardeeren?

470.

Wij zijn wel broeders, zusters zaam;
Tot minnen zijn wij zeer bekwaam,
Maar minnen ons toch niet altoos.
Zeg mij, wie maakt ons toch boos?

471.

Wie loopt eeuwig voort in 't rond,
Sints er iets op aard bestond?

472.

Wat wordt grooter dag aan dag?
Wat verrukt ons met een' lach?

473.

Ik weet een iets; nooit wordt het oud;
Een iets dat warmt, en is zelf koud;

Een iets dat brandde, en bleef bestaan:
Een Jood zag dit verwonderd aan.

474.

Wat is het dat men door vermeêren,
Al meer en meerder helpt verteeren?

475.

Zeg mij welk een nieuwe licht
'T oude licht heeft toegelicht.

476.

Wat moet met den minsten schijn,
Onvermijd'lijk bij mij zijn?

477.

Baart een steek mij somtijds pijn,
Daardoor kan ik vlugger zijn.

478.

Gij hebt mij wel eens diep veracht,
Mijn' naam hadt gij niet willen noemen;
Toch heb ik u uit zorg gebragt:
Met andren durf ik daarop roemen.

479.

Kent gij dien kouden stok, gereed tot vastigheid,
En door wien dood en schrik, en alles wordt verspreid?

480.

Wij zijn 2 op aarde,
Kent gij onze waarde?
'T is een' regte lijn,
Laat ons bij u zijn.

481.

Zeer scherp word ik gewet: toch zelden doe ik kwaad;
En mijn' schuld is het niet, zoo gij u overlaadt.

482.

Waarom stopt gij toch mijn' mond?
Ik verspreid het in het rond.

483.

Wat wordt des morgens klaar gemaakt,
Geschokt, gegooid in 't rond,
Waarnaar vooral een zieke haakt,
Tot aan zijn' laatsten stond?

484.

'K heb meer dan 1,000 voeten,
Maar, hoofden half zoo veel:
Komt gij mij snel ontmoeten,
Is ligt de dood uw deel.
Ik woed in alle landen,
En vrees voor geen gerigt;
Men ziet mij moorden, branden,
En toch doe ik mijn' pligt.

485.

Zes paar broeders hebben kindren,
Zwart en wit, in groot getal;
Of zij u verpligten, hind'ren,
Volgen zij u overal.

486.

Wie mint de dooden die hem blinken,
En treurt als hij hen weg ziet zinken?
Wie sluit hen altoos in een' kas,
Wanhoopig wierd zoo die niet was?

487.

Wie ziet gerust en zonder zorgen,
Steeds welgemoed den andren morgen?

488.

Wie foltert ons gelijk een beul,
En tegen wien is troost noch heul?

489.

Lieve kind! ga door het land,
Of gij wordt met mij verbrand.

490.

Noem mij gasten aan een' tafel,
Die niet aten dan in schijn,
En wien ook de beste spijzen,
Tot geen voedsel konden zijn.

491.

Wie was het die, vol ijd'len waan,
Zijn' vorst bood heel de wereld aan;
En die, op 't antwoord hem gegeven,
Lafhartig vlood met angstig beven?

492.

Welk een verrader gaf het geld,
Zoo zuiver het hem was geteld?

493.

Wat moeder bergt in haren schoot,
Al hare kindren, klein en groot?

494.

Wie nam, zonder zich bedenken,
De Moeder die men hem kwam schenken?

495.

Welk een' liefde kost het leven?
Welke liefde kan het geven?

496.

Waartoe wordt toch ons geslacht
Opgevoed en grootgebragt?

497.

Toon mij toch dat slot ééns aan,
Waarin geen mensch kan bestaan.

498.

Breng dan ook een slot te voren,
Waartoe dertig sleutels hooren.

499.

Wat lieft gij in 't algemeen,
Boven op uw regterbeen?

500.

Zeg hoe men een boek moet drukken,
Zal de schrijver wel gelukken.

501.

Zeg, welk een star verspreidt geen licht,
En heeft nog glans, noch luister,
Tot poppenspel is voor 't gezigt,
En strekt ons soms ten kluister?

502.

'T hoofdje rond en dikker
Dan een knikker,

Beenen dun en lang,
Als een tang;
Handen rond en plat:
Wat is dat?

503.

Op welk een' weg moet men niet gaan?
Op welken weg dient men te staan?

504.

Zeg wie bewoont alléén een huis op zijn gemak,
Waaraan geen vensters zijn, maar slechts een deur en dak.

505.

Welk vorst, versierd met staf en kroon,
Verdroeg den verregaansten hoon?

506.

Wie werd van schatrijk arm, in d'allerhoogsten graad?
Wie steeg, uit de armoede op, tot d'allerhoogsten staat?

507.

Wien tweemaal in het graf gezonken,
Werd een nieuw leven weêr geschonken?

508.

Weet gij welk groote koningszoon,
Na hem besteeg veel grooter' troon,
Doch niet voordat veel honderd jaren,
Na 's vaders dood vervlogen waren?

509.

Gerrit Japik had tien kindren:
Dit is u noch vreemd, noch raar.
Maar, zeg wie van al die kindren
Meest geliefde vader waar'.

510.

Twee lieden waren zaam op reis,
En de een gebruikte drank en spijs;
En de ander stak niets in den mond.
Toch bleven beide zeer gezond.

511.

In welk een' winkel ligt besloten,
Wat uit een' enge kas gesproten,
Bij elken minnaar daad'lijk kleeft,
Zoodra hij maar genuttigd heeft;
En dat gelegd in goede handen,
Onmisbaar wordt in alle landen?

512.

Welk een moorder kreeg een teeken;
Door zijn' Meester hem gesteld,
Dat men hem niet zoude vatten,
In de stad, noch op het veld?

513.

Welke veeren moet ik knippen,
Zullen zij mij niet ontglippen?

514.

Door blindheid kwam ik aan 't gezigt,
En heb door kwaad veel goeds gesticht.

515.

Wie, al is hij nog zoo heusch,
Krijgt van ons een' langen neus?

516.

Wat vrouwen gingen uit, reeds in den vroegen morgen,
Om een' beminden vriend het laatste te bezorgen?

517.

Wie heeft in zijne vingers kracht,
Waarop hij rust bij donkren nacht,
En zich voor onheil kan beschutten;
Wanneer hij door een' reis vermoeid
Aan zijne rustplaats zit geboeid,
Om nieuwe kracht te putten?

518.

Zeg, wat wit wordt weggesmeten,
Is wit en geel opgegeten?

519.

Wie zocht naar het spokenheer?
Doodde zich met zijn geweer?

520.

Op wat tijdstip zijn en zorgen,
En het allergrootst verdriet
Voor ons zelven diep verborgen?
Reeds zie ik het in 't verschiet.

521.

Wie reed op een' adelaar,
Met een' bliksem in de hand,
Zweefde hier en zweefde daar,
Over bergen, zee en land?

522.

Voorheen was ik in dienst bij 't allergrootst gedrocht,
'K moet door een smeerig gat: daarvoor werd ik verkocht.

523.

Noem mij den schaar die snijdend wint,
Den schaar die snijdend geld verslindt.

524.

Met welke boomen op de golven,
Is meer dan één in 't diep bedolven?

525.

Mijn' tanden dienen niet tot bijten,
Maar om mijn' vijand neer te smijten.

526.

Wat wurm zal, zonder wurm te wezen,
U drijven bij den dag, u bij den nacht doen vreezen?

527.

Hoe kan men best in alle zaken,
Na tijdverloop, zijn voordeel maken?

528.

Geen verwstof zit in mij, en toch kleur ik uw land;
Maar, daar ik verwstof mis, houd ik ook weinig stand.

529.

Waarmeê zijn vele lieden vlug,
Dat hen doet vallen op den rug?

530.

Wat heeft voor ons zijn' pligt betracht,
Maar dient ons zelden meer bij 't nadren van den nacht?

531.

Zoudt gij mij kunnen doen verstaan
Wanneer er brand was in de maan,
Wanneer een groote watervloed
De zon verzwolg met al haar' gloed;

En wanneer, met een vreeslijk knallen,
De starren zelfs zijn neergevallen?

532.

Op welke banken zit men niet,
Die ons toch helpen in verdriet?

533.

Naar welke bank jaagt ons verlangen
Om daar een' lekkren beet te vangen,
Dien menigéén vergeefs begeert,
Waarbij men soms veel geld verteert?

534.

Op wiens gelaat, hoe ziek, ziet men de rozen prijken,
Schoon de afgrond vóór hem gaapt waarin hij moet bezwijken?

535.

Ik ken een' grooten gek, wil niet met hem verkeeren,
Maar moet toch wel eens van hem leeren.

536.

Waar scheert men ons wel eens kaal,
Zonder zeep en zonder staal?

537.

Men krijgt het door geen zorg of vlijt,
En voorheen bleef het langer tijd,
Dan bij onze oudren, ons geslacht,
Schoon altoos even hooggeacht.

538.

Wie kneedt bliksems zonder vingren?
Wie zal stout den bliksem slingren,

Die,

Die, wanneer hij hevig brult,
Alles in het duister hult?

539.

Wie behoeft niet meer te spijzen?
Wie niet meer naar huis toe reizen?

540.

Wie rijst met het zonnelicht?
Wijkt met haar van ons gezigt?

541.

Gij zegt dat zij gaan,
Ik zeg dat zij staan.

542.

Wat is 't dat alles kan omvatten,
Dat zich toekomstig heil bereidt?
Omarmt de wereld met haar' schatten,
En alles, buiten de eeuwigheid?

543.

'K heb het zwart op wit papier,
En ik streel het goede dier.

544.

Kent gij dien stam
Die niet kon zaaijen,
Die niet kon maaijen,
Die niet kon slagten,
Die niet kon wachten
En vleesch bekwam?

545.

545.

Welk een komen, welk een gaan,
Staren wij maar zelden aan?

546.

Wie zich ongaarne aan tafel zet?
Wie zich ongaarne legt te bed?

547.

Wat raadsel, opgelost door list,
Verwekte nijd en hoogen twist?

548.

Noem mij eens dien jongen zoon
Die ezels zocht, en vond een' kroon.

549.

Ik weet een' vorst met eenen krans omgeven,
Die sedert eeuwen reeds mogt leven;
Hij reist wel dertig jaren door,
En wijkt geen voetbreed van zijn spoor.

550.

Zoo gij mij branden wilt, dient gij mij eerst te stoppen,
En ben ik uitgebrand, dient gij mij uit te kloppen.

551.

Waar vermelden ons de boeken,
Moet men tweelingbroeders zoeken,
Die, van Goden voorgebragt,
Niet te zien zijn dan bij nacht?

552.

Welk een wezen zonder kracht,
Wordt somtijds bespot, belacht,
Maar krijgt door een streepje magt,
En verrijkt een gansch geslacht?

553.

Welk een hoofd, schoon zonder bloed,
Tart en vuur en rook en gloed,
Maar geeft somtijd wel een paf,
Of valt door een' stoot er af?

554.

Teller staat daar boven aan;
Noemer moet er onder staan;
Vaar nu, Teller! vlugtig voort!
Noemer biedt u een accoord.

555.

Heeft mijn donder uitgeploft,
Dien ik weer terdeeg gestoft.

556.

Wat leeft er maar een' korten tijd,
Al is het nog zoo vet?
Het is geen vriend van zind'lijkheid,
Wel van een morsig bed.

557.

Wie slaat er 65 dood,
En nog 300, zonder nood?

558.

Zeg wiens slapen, wiens ontwaken,
'T menschdom moet gelukkig maken?

559.

Wat gaat nog boven het verstand,
Van elk' geleerde, in ieder land?

560.

'K heb een' haan; hij heeft geen veeren,
Staart, of kop, of spoor, of poot;
En, zoo gij hem durft trotseeren,
Zult gij 't boeten met uw' dood.

561.

Hoort aandachtig naar mijn vragen:
Wat heb ik als kind gedragen,
Dat mij droeg op zijne beurt,
Tot het eindlijk was gescheurd?

562.

Waarin wordt alles opgenomen,
Wat was, wat is, wat nog zal komen?

563.

Welke is de kap die nimmer vrouwen dragen,
En die bij glinstrend licht het meest u kan behagen?

564.

Is die kamer u bekend,
Waaruit ontstaat diep ellend',
Waarin veel goed wordt geladen,
Dat, hoe nuttig ook, moet schaden?

565.

Welke knecht slaat op een' paal,
Meer dan honderd, duizendmaal,
Tot hij in den afgrond gaat,
En uw' woning zeker staat?

566.

Kunt gij mij het kind doen weten,
Dat een' berg heeft weggesmeten?

567.

Twee vorsten heerschen 30 dagen,
En daarbij 1 in ieder jaar;
Zoo kunnen zij elkaar verdragen,
Dat zij steeds volgen op elkaar.

568.

Welk een' kus en welk een' groet,
Die men steeds ontwijken moet?

569.

Wat wijn, schoon van geen druivenbloed,
Is u gezond en smaakt u goed?

570.

Wat tafels dienen niet om spijzen op te zetten,
Maar maken ons bekend met zekre wijze wetten?

571.

Wie legde, ganschlijk afgesloofd,
Een' steenen kussen onder 't hoofd?

572.

Wat dier heeft wel in vroeger' dagen,
Den grootsten menschenvriend gedragen?

573.

Wat was wasch,
Voor wasch was?

574.

Hij had een' staf,
Hij maakte een graf
Verschriklijk groot;
Maar 't was uit nood.

575.

Wie waren, zonder goud of geld,
Gelukkig, rijk en goed gesteld,
En gingen, in hun dwaas beleid,
Aan 't steelen uit nieuwsgierigheid?

576.

Wie doet het minste kwaad met liegen?
Wien is 't veroorloofd te bedriegen?

577.

Hij was een onberaden zoon,
Maar hij verkreeg een schriklijk loon;
Daar hij juist door zijn' dwaze pracht
Tot schande en onheil werd gebragt.

578.

Wie was bevreesd in zee te zinken,
En had geen nood van te verdrinken?

579.

Hoe was de vroegste kleederdragt,
Toen men nog aan geen kleedren dacht?

580.

Vult gij mijn ingewand met vuur,
Bedien ik u meer dan één uur,
Ik vraag u toch naar geen betalen;
Soms ben ik met een' staart voorzien,

Schoon

Schoon ik u zonder staart ook dien,
Als gij maar trek hebt om te halen.

581.

Waar hebben vossen aan een' band,
Al wat hen tegenkwam verbrand?

582.

Waar had het haar een' wondre kracht?
En hoe verdween die groote magt?

583.

Een' konings dochter wijd beroemd
Heeft eens een kind ter dood gedoemd,
Gered en teeder opgevoed,
Tot onheil van haar eigen bloed.

584.

Wie, wel gedekt door schild en zwaard,
Werd door een houten beeld bewaard?

585.

Zeg mij toch eens wat geval
U het langste heugen zal?

586.

Hoe heet dat monsterdier dat duizenden bewaarde,
Wanneer men op hetzelve staarde?

587.

Waar bleven leeuwen mak, zoo tam gelijk een schaap,
En dorsten zelfs hun' prooi niet stooren in den slaap?

588.

588.

Wie liet, toen hij kwam te sterven,
Meer dan 100,000 erven?

589.

Een kalf ontstaan uit veel geschenken,
Moest eens een' hoop van gekken drenken.

590.

Wie was de held die in den nood,
Zich-zelf vrijwillig bragt ter dood,
En tevens door zijn stout bestaan,
Een leger deed met zich vergaan?

591.

Welk een goed stelt hier beneden,
Nimmer ons gemoed tevreden?

592.

Zoudt gij 't immer kunnen weten,
Waarom JAN is JAN geheeten?

593.

Zoudt gij op de kaart wel toonen,
Wie gestaâg de Christnen honen,
En, schoon bij geen' mensch geteld,
Nog ontvangen goed en geld?

594.

Wat keizer liet in euvelmoed,
De Joden baden in hun bloed?

595.

Wie zaait niet?
Wie maait niet?

Wie

Wie ploegt nooit een veld?
Wie kan geen cent bezorgen,
En leeft zonder zorgen,
En is goed gesteld?

596.

Wie zorgt nimmer voor zijn kleed,
Vindt het steeds met pracht gereed?

597.

Poeders kunnen ons genezen,
Poeders kunnen doodlijk wezen;
Zeg mij nu toch dat verschil,
Kies vervolgens wat ik wil!

598.

Welk een stier die nimmer eet,
Loeit, noch ook van slapen weet,
Nimmer schopt, of nimmer stoot,
En heeft ook geen' regterpoot?

599.

Bij welke starren schiet de bliksem,
Terwijl de donder kraakt,
En leeft men meer dan elders veilig,
Als zij maar goed zijn opgemaakt?

600.

Een kouseband is wel bekend;
Misschien koopt gij hem voor een' cent;
Maar, waar zoekt gij nu den soldaat
Die voor een' kouseband pal staat?

 601.

601.

2 muschjes zaten op een' tak,
En pikten in het hout;
Het eene muschje was nog jong,
Het ander was reeds oud.
Daar komt op ééns een jager aan
(Een jager heeft een wreed bestaan)
Die mikt op hen met zijn geweer,
En schiet zoo waar! 1 muschje neer.
Hij steekt het dad'lijk in zijn' zak.
Hoe vele bleven op den tak?

602.

Ik was een heidenskind, en dus niet veel geteld;
Men heeft mij, daarom ook boosaartig neergeveld.
Ik werd inéén gedrukt en wreed gekneld in banden.
En ben ik afgesloofd, helaas! moet ik verbranden.

603.

Vrienden! zegt of weet ge 't niet?
Wie de meeste vogels schiet.

604.

Er is een' dubbele ezelssoort:
Door de éénc wordt gij schaars bekoord;
Die is toch veel te lang van ooren.
Maar de andre soort verdient uw' lof;
Zij gaf aan duizend juichens stof,
Toen RUBENS werd geboren!

605.

Gij zult den gulden regel weten:
MAAK U GELUKKIG DOOR UW' PLIGT.
Maar dagelijks verkeerd te hand'len,
En deugdzaam zijn, valt dat wel ligt?

606.

Ik had hem, door mijn' groote kracht,
Geslagt.
Hij heeft mij, na verloop van tijd,
Verblijd.

607.

Wat loopt immer heen en weer?
Gaat weer op en daalt weer neer?
'T eerste met een luid geschal,
'T ander met een' zachten val?

608.

Wat brengt hem wel tot gebed,
Die van bidden wist noch wet?

609.

Wanneer verlicht de zonneschijn,
Met glans en vreugd ons huis?
Wanneer moet men daar treurig zijn,
Als in de naarste kluis?

610.

Welk een' kreeft ziet gij daar staan,
Die geen mensch zal eten gaan?

611.

Wat kleur is glansrijk, schoon en schittert in de zon,
Die voormaals in den strijd den gruwbren FLIPS verwon?

612.

Dat zij veel vingen was geen kunst,
Het was slechts een' bijzondre gunst,
Zij waren zelve er meê verlegen;
Geen spiering hadden zij gekregen.

613.

Eene arme sloof kocht boter,
Voor eenen ouden stooter;
Zij had daarvan gesmeerd;
Haar potje was vermeerd.

614.

Wie was die mensch zoo wreed
Dat hij een' opensneed,
Zich aan zijn bloed vergaste,
En met nog and'ren braste?

615.

Wie gaf een paard een' kroon,
Waarvan was dit het loon?

616.

Ik behoed voor vuiligheid,
Die men over tafel spreidt:
Vrouwen mogen mij wel lijden,
Schoon ik haar niet kan verblijden.

617.

Gij zult niet dooden, zegt ons God:
Ik dood, en eer toch zijn gebod.

618.

Welk een toon gaat alles wel,
Voegt best bij het snarenspel?

619.

Hoe is wel die zak genaamd,
Waarvoor zich een ieder schaamt.

620.

Is eens mijn baard goed afgeschoren,
Wordt hij ook nimmermeer geboren.

621.

Wie velt met eenen voet
Een' dikken boom ter neêr?
Wie maakt van stinkend roet
Het allerbeste smeer?

622.

Ik ken een' hoed, die 't hoofd niet dekt;
Die slechts tot lekkernij verstrekt;
En is die hoed van één geslagen,
Kan hij en vrouw en kind behagen.

623.

2 loopen gezwind,
Soms snel als de wind,
4 loopen regt uit,
Maar, nu is 't verbruid,
Als 2 niet meer gaan;
Want dan is 't gedaan.

624.

Zeg, wie arbeid zonder schroomen,
Zonder moeite, zonder waan;
En wiens werk toch is volkomen,
Al zou niemand het verstaan?

625.

Als gij maar uw hoofdje bukt,
Is het ook den boer gelukt.

626.

Als wij bukkend staan te kijken,
Worden wij ook schielijk lijken.

627.

Wie bragt met een' enklen staf
Legioenen naar het graf?

628.

Overal sta ik bekend,
Als een goede, gulle vent;
Want geschenken rond te deelen,
Zal niet ligt'lijk mij vervelen.
Maar dit is toch zeker waar,
'K geef slechts éénmaal ieder jaar;
En ik heb voor goed gedrag,
Steeds het allermeest ontzag.

629.

Mijn veld was immer ruim;
'T wordt ligt bedekt met schuim;
Die gaat er week'lijks af,
En wordt zoo droog als kaf.
Schoon men al dapper maait,
Ik heb nog nooit gezaaid.
Ik berg het in geen' schuur:
Het bragt niet op de huur.

630.

U zien wij met vreugde bukken,
Als één van de wonderstukken;
Daar gij ons de vreugde geeft,
Meer dan één door u herleeft.

631.

Wij kunnen ons, met lange ving'ren,
Bijkans tot aan de wolken slingren,
Doch, dan zijn wij van kracht ontbloot;
En is het dat wij nog eens knallen,
Is dat de laatste zucht in 't vallen;
Die laatste zucht is onze dood.

632.

Een' hut van stroo was nimmer duur:
En toch geeft de onze hooge huur.

633.

Boven ben ik koud en wit,
Ongelijk in mijn fatsoen;
Onder ben ik warm en groen;
Menigéén die op mij zit!

634.

'T is duister en ook licht,
'T is waar en ook verdicht;
'T is pligt en ook geen pligt;
'T weegt niets en heeft gewigt.

635.

Schoon men ons hier komt verslaan,
Blijven onze voeten staan.

636.

Zoo hij zich had meer vergist,
Wist gij minder dan hij wist.

637.

Een juffer 40 ellen lang,
Is daarbij taamlijk dik;

Ze is een' reuzin, doch maakt niet bang;
Men heeft in haar nog schik.
Zij wordt niet boos; zij spreekt geen kwaad;
Geen goud dat haar bekoort,
Zij klaagt niet, schoon men haar wel slaat,
En in den afgrond boort.

638.

Wie zet het licht aan zijn' voet,
Schoon hij alles ord'lijk doet?

639.

Wat is wel het scherpste zwaard,
Schrikklijk, meer dan goud toch waard?

640.

Noem mij een geschenk op aarde,
Van een' goddelijke waarde,
Dat alléén ons toch niet baat,
Daar het vaak leidt tot het kwaad.

641.

Wie loopt eenwig ongestoord,
Dien geen mensch kan tegenhouden,
Die naar geen gebeden hoort,
En hen slaat die hem betrouwden?

642.

Die wielen dienen aan geen' wagen;
Zij loopen rond met grooten vlijt;
Maar, zoo gij naar haar nut komt vragen,
Spreek dan een woordje van den tijd.

643.

Die haren had ik niet in mijne vroegste dagen,
Maar, nu wel hard en stijf, dat mij de jaren plagen.

644.

4 hooren, 4 ruiken, en 4 zien het aan,
Terwijl nog 8 beenen daarbij moeten gaan.

645.

Welk een haan sloeg ééns een' held,
Met een klein geschreeuw uit 't veld?

646.

Waar kan het regtsche links, en 't linksch zich regts bewegen,
En hoe zien wij ons best een' lekk'ren beker ledig leegen?

647.

Datgeen wat GOD zelf niet ziet,
Een koning schaars in zijn gebied,
En dat ik nooit zou willen koopen,
Dat zie ik daagljks voor mij loopen.

648.

Eene slang,
Dood en lang,
Onversaagd,
Vuur verjaagt.

649.

Welk een brand vernielt?
Welk een brand bezielt?

650.

En in de lucht, en in de watren,
Zijn wij ter prooi aan onze hatren.
Zij zijn vol roofzucht en verwoed;
Zij volgen ons van voet tot voet.
En noch met vinnen, noch met veeren,
Vermogen wij hun' roofzucht keeren.

651.

Reeds dood en naar het graf gevoerd,
Werd ik maar zachtjes aangeroerd,
En toen begon ik weer te staan,
Om naar een vriendenmaal te gaan.

652.

Ik kruip al wroetend in den grond,
En schiet gelijk omhoog;
Zoo word, ik langzaam dik en rond,
En lieflijk aan het oog.
Mijn been is lang, mijn hoofd vol haar,
Ik krijg het nieuw met ieder jaar.

653.

Tienmaal 7 en 8 slagen,
Moet ik elken dag verdragen,
En daarbij ook iedren nacht,
Als belooning voor mijn wacht!
Zeker hoort men mij dan klagen;
En wien zou dat niet mishagen?
Doch, men luistert te allen tijd,
Naar mij met opmerkzaamheid.

654.

Ik, arme muzijkant!
Zucht aan een' ijzren band.
Ik moet mij laten dwingen,
Omdat ik goed kan zingen!

655.

Een dozijn beenen steeds gelijk,
Gaan dikwijls wandlen door het slijk;
Elk heeft een' schoen met ijzren band;
En zoo doorkruisen zij het land.

656.

Wie krijgt, door ijzer of metaal,
Den dood, in plaats van lekker maal?

657.

Wie zegt ons wat wij moeten schrijven?
Wie meldt ons waar de dagen blijven?

658.

Ik ben van geringe waarde,
Ook mijn huis is onder de aarde,
Schoon ik nog al veel verteer.
Maar, ben ik er uitgekomen,
Pas op planten, bloemen, boomen;
Alles valt door mij ter neer.

659.

Wacht dat ik heb licht ontvangen,
Zoo gij gaat bij donkren nacht.
Geef mij licht, ik volg uw' gangen,
Ben u tot getrouwen wacht.

660.

Waar bleef die trotsche held?
Een steen had hem geveld!

661.

Wat is bij nacht een groot gemis,
Schoon het bij dag ondienstig is?

662.

'K heb een' neus; ik kan hem missen;
Maar, dan zou ik mij vergissen,
Op het land en bij het riet,
Zoo goed waar' mijn' tafel niet.

663.

Loop in, loop uit
Kom vrolijk binnen:
Maar, wees geen guit,
Doof niet mijn' zinnen.

664.

Sluit mij gedurig op, of ik zal u bedriegen,
Mijn beste deel, mijn geest zal u gewis ontvliegen.

665.

Wij zeilen zonder schip: hebt gij dat meer gehoord?
Wij reizen nergens heen, wij komen van geen oord.

666.

Het aardrijk heeft mij op doen groeijen,
De wind gezuiverd en doen bloeijen;
Maar, toen, geheel gerukt uitéén,
Werd ik verplet door eenen steen.

667.

Ik ben zeer smakelijk en wit,
En hard gelijk een steen;
En één gekookt; herhaalt gij dit,
Vloei ik als ijs daar heen.

668.

Ik verberg en hoofd en voeten,
Komt mijn vijand mij ontmoeten.

669.

Water zal mij niet verdrukken,
Brandewijn zal dit wel lukken.

670.

Welk een beer
Ducht geen geweer,
Gaat zich vertreden,
En heeft geen leden,
Geen klaauw, noch voet,
Geen vleesch, noch bloed,
Kan, zonder wijken,
Ver vóóruit kijken?

671.

Over land kan ik niet gaan,
Levensloos moet ik daar staan,
Maar, in 't water kan ik loopen;
Daar verplet ik gansche hoopen.

672.

Ik ben koud,
Word niet oud,
Pak in 't gemeen
Zeer digt opéén,
Verdwijn in 't end,
Raak onbekend.

673.

Noem mij den sterken die den sterksten overwint,
Den wijsten vaak verkloekt en onverwachts verslindt,
En mededogenloos twee banden komt verscheuren,
De sterkste hier op aard, die ieder moet betreuren.

674.

Noem mij wie van de twee zich steeds laat boven vinden,
En die men vruchteloos te zamen wil verbinden.

675.

Ach! bleef het noch wat koud!
Dan bleef ik ook bestaan!
De hette maakt mij oud,
Zij doet mij zelfs vergaan.

676.

Wie komt voort uit dorre stammen,
Die men levert aan de vlammen,
En die toch in menschenbloed
Vaak ontsteekt een' helschen gloed?

677.

Twee stengen, vier handen, en daarbij vier beenen,
Die men aan een' vriend zeer gemakklijk kan leenen;
Gij hoort het geval, zeg dan ook hoe men 't noemt;
En komt een behanger, weet dat hij u roemt.

678.

Wat zegt gij van dat licht?
Het brandde mijn gezigt.

679.

Wat knechten zijn het wel, die nimmer knechten schenen,
En toch dienstvaardigheid bewijzen aan mijn' beenen?

680.

Hette, water, vuur en rook,
Maakt mij klaar en lekker ook.

681.

Een ossenoog, dat nimmer ziet
En mij verwarmt, kent gij dat niet?

682.

682.

Kunt gij ook het tweetal vinden,
Die het zelfde ondervinden?

683.

Die leeuw verschafte mij wat dikwijls drank en spijs:
Maar, 't was alleen om geld, en niet als gunstbewijs.

684.

'K heb een papier,
Had ik er vier!
Wat kreeg ik geld,
Naauw toegeteld.

685.

Leg mij neder goed en wel;
Pas behoorlijk op mijn vel;
Ondersteun mij ook met roeden,
Tracht voor vogels mij te hoeden.

686.

Midden in een' top gezeten,
Zie ik over alles heen;
Klimmen heb ik nimmer noodig;
Want ik ga vlug zonder been.
Holland, daar ben ik geboren,
Maar toch mijd ik Amsterdam.
Ongeluk is mij beschoren,
Sints dat ik ter wereld kwam.
Loopen — rollen — bonzen — stooten;
Dat is alles juist mijn zaak;
Ik bemin alléén de grooten,
En ik schuw het woord vermaak.

687.

687.

Hij zou een' dooden man het henengaan beletten;
En ging uit schrik voor hem het op een loopen zetten!

688.

Noem mij den grootsten leugenaar;
Hij zegt: ik ben profeet!
En spreekt hij somtijds wel ééns waar,
Is 't dat hij 't zelf niet weet.

689.

'K was in mijn' jeugd eene arme ziel;
Het werd mijn ramp dat ik beviel.
Ook na mijn dood schreeuwt nog mijn vel,
Men weet het op de beurs zeer wel.

690.

Wanneer geven zon noch maan,
Licht op onzen levensbaan?

691.

Wie streelt na volbragten loop,
Met eene aangename hoop?

692.

Wat is het voor een punt, waarnaar wij alle streven,
Al wat op d' aardbol is, of met, of zonder leven?

693.

Wat kleine man, met kleine kracht,
Heeft een gevaart' ten val gebragt?

694.

Wie laat bij nacht zijn deuntje schallen,
Die bij het licht wordt aangevallen?

695.

'K leef niet, en ik doe u leven,
Evenwel min ik u niet;
Weet goed acht op mij te geven,
Of ik help u in verdriet.

696.

Ik kom steeds onverwacht,
Dat mij geen mensch betracht.
Maar, straks dan komt er één,
Die dreunt door merg en been.

697.

Wat zweeft, zonder vleesch noch been,
Onophoud'lijk, om ons heen,
Overal en algemeen,
Nuttiger dan fijne steen;
Dienstig als de zonneschijn,
Steeds bemind bij groot en klein,
Baart niet dan zeer zelden pijn,
En moet bij ons leven zijn?

698.

Wie slaat (zal *hij* goed leven) dood,
En wie juicht in eens anders nood?

699.

Wat bedriegt u, 't minst en meest?
Waarvoor zijt gij 't minst bevreesd?

700.

Bewijs mij uw verlangen;
Laat mij niet langer hangen;

Wacht niet dat ik verdwijn:
Gij moogt het vrij vertellen,
Uw' keel zou ik dan kwellen,
En gij leedt droeve pijn.

OP-

OPLOSSING

DER

Raadsels.

No.

1. Een boom.
2. Eene spiegel.
3. Het water.
4. Het zout.
5. Een ruiter te paard.
6. Eene kers.
7. Eene kalbas met hare ranken.
8. Eene klok.
9. Een schroef.
10. Een horenkam.
11. Een knoop, (aan een kleed.)
12. Eene pijp.
13. Een spinnewiel.
14. Het goud.

No.

15. Eene breikous.
16. Zon en maan.
17. Zaad.
18. Eene schaduw.
19. Hetzelfde.
20. De trap aan een orgel.
21. Klokgewigt.
22. Een viool. (speeltuig.)
23. Een kanonskogel, of ook een ander.
24. Een droom.
25. Cupido, zinnebeeld van de liefde.
26. Een Bijtel.
27. De kagchel en het vuur.
28. Een graankorrel.

29.

No.
29. Een zonnewijzer.
30. Een Uurwijzer.
31. Een speld.
32. Een zaag.
33. De neusgaten, de longen.
34. Een brandnetel.
35. De kagchel.
36. Een haan, die één baard, en geen baard heeft.
37. Damschijven.
38. De tong van een gespen.
39. Een bedpan.
40. Als de hen legt; of een kind het bij ongeluk breekt.
41. Een vensterruit.
42. De lucht.
43. Met de oogen.
44. De zwaluw.
45. Een speelinstrument.
46. Op de ruiten, als het vriest.
47. Een soldaat, in den slag.
48. Ploeg en egge.
49. De zeis.
50. Een visch.

No.
51. De kreeft.
52. Een muizenval.
53. De beide ooren.
54. De tanden.
55. Eene ridderorde.
56. Lots vrouw.
57. Jonas met den visch.
58. Abraham.
59. Handen en hoofd.
60. Een kindje dat hoest, en dat de moeder voorover houdt, om het zachtjes met de hand op den rug te slaan.
61. Het water bij den Zondvloed.
62. Een boom, *Juffer* geheeten.
63. *Jericho.*
64. Een gans.
65. Een bakker.
66. Een slagter.
67. Een schoorsteenveger.
68. Een nul, op een kantoor.
69. Een anker.
70. Eene pijl.
71. Mes en vork.
72. Eene ledige plaats gemaakt.

No.
73. Schaduw.
74. Stroo, riet, waarvan daken worden gemaakt.
75. Een brandglas.
76. Geld.
77. Een geschilderde.
78. Eene pijp.
79. Allen, naar het graf.
80. Simson.
81. De doodgraver aan een lijk.
82. Kersnacht.
83. Jozef.
84. De maan.
85. In den Zandlooper.
86. Zaad, als vogelen het niet wegpikken.
87. Glas.
88. Eene spiegel en eene geblankette vrouw.
89. Van een' kamerheer.
90. De apotheek.
91. De zijwurm.
92. Waar men schepen op zet.
93. Het gestarnte van dien naam.
94. Gestarnte zoo geheeten.

No.
95. In een uurwerk.
96. Gestarnte.
97. De hoop.
98. Het zoutvat.
99. Het gestarnte.
100. Het horenvee.
101. Melk.
102. Abraham en sara.
103. Tobias.
104. Albert beyling.
105. Regt uit.
106. Triangel.
107. Beafstuk.
108. Bij vestingwerken.
109. Een geraamte.
110. Het gestarnte zoo geheeten.
111. Waarmede men hijst.
112. Een naald.
113. Hoe, (zoo heette het dier.)
114. Gestarnte.
115. Kompas.
116. Vlak voor u: met het na — beiden.
117. Gestarnte.
118. De Lerk.

No.

119. De koopman, die een schip verliest met waren voor hem uit een vreemd land.

120. Spinrad.

121. Vruchtboom.

122. Muzijk.

123. Dat men niet kan krijgen.

124. Wie geslapen en goed gegeten heeft.

125. In rekenboeken.

126. De trom, of trommel.

127. Een akteur.

128. Proza.

129. Gebreid kouseband.

130. De oogen.

131. Chirurgijn.

132. Waar niets is.

133. Honigbijen.

134. Schietgeweer.

135. Een rad.

136. Een boek.

137. Een boom.

138. De oogen.

139. Op stapel.

140. Een vogel om te schieten.

No.

141. Water.

142. Domino-steenen.

143. Het gestarnte.

144. Haring.

145. De mol.

146. Dezelfde.

147. Die schepen of andere dingen teeren.

148. Een boom.

149. Pansch.

150. Buskruid.

151. Het schaakspel.

152. Blaasbalg.

153. Buskruid.

154. Een drijftol.

155. Het koemelken.

156. Een boom.

157. Een kagchel.

158. Een hoed.

159. De weg.

160. Bij het kegelspel.

161. Bij maskeraden.

162. De vos.

163. Van den zijwurm.

164. De mensch.

165. Ongebluschte kalk.

No.

166. Als hij gevangen is.

167. Een vruchtboom, aan den wortel.

168. Spinnewiel.

169. Dat lek is.

170. De A.

171. Wie sterk peinst.

172. De regenboog.

173. IJzer.

174. De handen.

175. Handen en vingers.

176. Turf.

177. Het eene been.

178. Een vlieger.

179. Hangklok.

180. Het graan.

181. Bij een uurwerk.

182. Een boom.

183. Chokolaadketel.

184. Glinsterwurm, glinsterhout.

185. In een studeervertrek.

186. Dronkenschap.

187. De kin.

188. De blinden.

189. De oogen.

190. JONAS.

No.

191. Een watermolen.

192. Molenwieken.

193. Die men in eene spiegel ziet.

194. Eene drukpers.

195. Een wieg.

196. Boombladeren.

197. Kinder-loopwagen.

198. Het ijs.

199. Een hond, die vlooijen heeft.

200. Een hanenkam.

201. Een paard voor een' wagen.

202. Een schaap.

203. Graangewas.

204. Eene kaars.

205. JEZUS op de zee.

206. SATURNUS.

207. Een geweer.

208. De Russische.

209. Waar geen klepel in zit — Die onthoofd is — Kaarslicht — Die dood is.

210. Eene Kerkkroon.

211. Door het vee.

No.
212. *Italië*, dat op de kaart de gedaante heeft van een laars.
213. Die droomt.
214. De kip van den vos.
215. Een brief, *franco* verzonden.
216. Een ander.
217. Jonas.
218. De gezonde rede van den mensch.
219. Die der opstanding.
220. Als hij erft, of uit de loterij trekt.
221. In de hand.
222. De landbouw.
223. Die aan land blijven, terwijl anderen op zee gaan.
224. Door ledigheid.
225. De nieuwe modes.
226. Om de kin.
227. In de woestijn, het manna.
228. Jakob.
229. Een kaal hoofd.
230. Jakob.
231. Graan, waar brood en dranken van bereid worden.

No.
232. Judas.
233. Dezelfde.
234. Een spook.
235. Nimmer kwaad te doen.
236. De vijf zinnen.
237. Judas, die nederviel op den heuvel, toen het koord brak.
238. Een boos geweten.
239. Jezus vijanden — De verrijzenis.
240. Jezus.
241. De wind.
242. Dat de rampen ophouden.
243. Neen, en ik ook niet.
244. Die wel heeft geleefd.
245. Die slecht heeft geleefd.
246. De 30 Zilverlingen.
247. Zaad in broeikassen.
248. Een hark.
249. Thee.
250. Tabak.
251. Koffij.
252. De opkomende zon.
253. De zon.
254. De maan.

255.

No.
255. De jaren, de ouderdom.
256. Ons ligchaam.
257. Het graf.
258. Jozef.
259. Jakob.
260. Jonas.
261. Bij die hem heeft en geven wil.
262. Dat in de wolken zit.
263. Een kind dat wordt geboren.
264. *Ham*, eene stad in Duitschland.
265. De klok in den toren.
266. Korenaren.
267. De tong.
268. Een visch.
269. Wij allen nog.
270. Haar buik, of mest.
271. De zon.
272. De Koffij.
273. Een kindje dat speelt op den schoot.
274. Een kegelbal.
275. De zee.
276. Een hond in zijn' hok.
277. De vogel.

No.
278. Het schaap.
279. Sneeuw.
280. Geweerhagel.
281. De tijd.
282. In de Mijnen.
283. De nooddwang.
284. Een zakdoek.
285. De bliksem.
286. Bloemkool.
287. Vlas, waar men op spuwt bij het spinnen.
288. Schaduw.
289. De mol.
290. Tonnen, die den weg wijzen op zee.
291. Peulvruchten.
292. Rotschild.
293. Een vruchtboom.
294. De schilpad.
295. Houten vogel.
296. Kanon.
297. IJs.
298. Houten palen in den oorlog, *Spaansche Ruiters* genaamd.
299. De tijd.
300. Op den kop.

301.

No.

301. De vokalen.
302. De hei of heide.
303. Zaad.
304. Niemand.
305. De zeilsteen.
306. Klauuwen van viervoetige dieren.
307. Die het begraaft.
308. Borstels.
309. Een vink.
310. De tanden.
311. Geweerhaan.
312. Jezus.
313. De B.
314. Goud.
315. Korenâren.
316. Dezelfde.
317. Kaarspit.
318. Met hem wel te doen.
319. Aan een vat.
320. Weerhaan.
321. Het zwijn.
322. Lijsters.
323. De glazen.

No.

324. Bij het uithalen ging zij een' tred achterwaarts.
325. De twistende partijen over den godsdienst, die elkander uitscholden en vervolgden.
326. Aan het aangezigt.
327. De spaken aan een' vierwieligwagen.
328. Een paard en zijn ruiter.
329. Kotzebue.
330. De borst.
331. De dag.
332. Elefantssmit.
333. Strijkstok.
334. De winden.
335. Een uurwerk.
336. Een geldstuk.
337. De laatste die er uit gaat.
338. Drukbladen.
339. Niemand.
340. Korenmaalderij.
341. Pijn.
342. Minuten en uren.
343. Wijn uit de flesch in een glas.
344. Een instrument.

No.

345. Die het eet.
346. Zonder kruid.
347. Een dom mensch.
348. Trekvogels.
349. Eene pijp.
350. Bij drenkenschap.
351. Schaduw en de kaars.
352. Het licht van den dag.
353. Grashalmen.
354. De aardbol.
355. Een kleerenmaker.
356. Een recept.
357. Wij; wij kunnen er niet aan doen.
358. De tijd.
359. Chirurgijns.
360. Advokaten.
361. De soldaat.
362. Suiker.
363. Bommen.
364. Mijnen in den oorlog, om muren enz. in de lucht te doen springen.
365. De 24 uren van den dag.
366. Het veertje in een horologie.
367. David.

No.

368. De spiegel.
369. Een scheermes.
370. Ockernoot.
371. Een luchtballon — pestlucht.
372. Schilderhuis.
373. De geschilderde.
374. Een vogel.
375. Schoenen.
376. De aarde.
377. De honger en de nood.
378. Niets.
379. Zij hebben koren noch geld.
380. Eene Schaapstal.
381. Sneeuw.
382. Zij konden niet voort met het schip om de droogte, en zij hadden geen wijn aan boord.
383. De orde van den Elefant van Denemarken.
384. Dezelfde.
385. Eene kaars.
386. Dezelfde.
387. De dag.
388. Eene klok.
389. Die eene keelziekte heeft.

No.

390. Die zijne driften overwint.
391. De maag.
392. De koekoek.
393. Van de klokken.
394. Hij snoof; hij ving kreeften.
395. Een snoever.
396. In de lucht.
397. Kat en Katuil.
398. Kwaad.
399. Op het IJs.
400. Water.
401. Op de torens.
402. Vrede en oorlog.
403. Van het geregt.
404. De dood.
405. De een slaat den ander' dood.
406. Aan een gebouw.
407. Een koevoet.
408. Het gestarnte de Waterman.
409. Een billardbal.
410. Verbeelding.
411. Kantoorroosters voor namen.
412. Meetroeden.

No.

413. *Kiel*, eene Duitsche stad.
414. Brandspiegels.
415. Borstweeringen in den oorlog.
416. In het rekenen.
417. Geestelijke die Deken heet.
418. Benden soldaten.
419. Wijn zuiveren met eijeren.
420. Bij een' schilder.
421. Lompe menschen in in den schouwburg.
422. In den oorlog, vliegende bruggen, van schuiten.
423. Elk geslacht.
424. Hij werd gehangen.
425. Weerglas.
426. Die tevreden is.
427. De zondvloed.
428. Destijds.
429. JUDITH.
430. HERODIAS dochter.
431. Zon en maan.
432. Stokvisch.
433. Eene hand aan den weg.
434. Kaartlegsters.

435.

No.

435. Wijl hij geen oogen heeft op den rug.
436. Een Schilpad.
437. Een viervoetig dier met den staart.
438. Den predikant WOLF.
439. Sneeuw.
440. Eene Schrijfpen.
441. Een schaap.
442. Darmen van katten.
443. Een cachet op een' brief.
444. In de lucht.
445. Tevredenheid.
446. Op den weg van het leven.
447. Een molen.
448. Dezelfde.
449. Aan een geweer.
450. Vuur.
451. Rook en asch.
452. Teruggaan.
453. Rook en asch.
454. Op een driemaster.
455. De zorg.
456. Dat men gestorven is.
457. De slang.
458. Het gevest.

No.

459. PETRUS.
460. Op een driemaster.
461. Ligchaam en schaduw.
462. Dooden.
463. Boosheid.
464. De tong.
465. Dat van een pas geboren kind.
466. Naakt.
467. Tanden.
468. JOANNES *de Dooper*, JEZUS.
469. De doop.
470. De menschen — driften.
471. De aardbol.
472. Een kind.
473. GOD — sneeuw — het vuurbosch.
474. Vuur
475. N. Testament.
476. Schaduw.
477. Eene aderlating.
478. Halve cents.
479. De laadstok.
480. Deugd — opregtheid.

481.

No.
481. Een tafelnes.
482. Een kanon.
483. Het bed.
484. Een leger.
485. De maanden.
486. Een gierigaard.
487. De deugdzame.
488. Een kwaad geweten.
489. Het roppen.
490. Bij ABRAHAM.
491. De duivel aan JEZUS.
492. JUDAS.
493. De aarde.
494. JOANNES.
495. Tot kwaad — tot goed.
496. Om te sterven.
497. Aan eene deur.
498. Een groot kasteel.
499. Geld in den zak.
500. Op de pers.
501. Eene ridderorde.
502. Een tang.
503. Slechte weg — goede weg.
504. De slak of slek.
505. JEZUS.

No.
506. De rijke man, LAZARUS.
507. LAZARUS.
508. JEZUS, DAVIDS zoon.
509. Hij zelf.
510. TOBIAS en de Engel.
511. In een boekwinkel, boeken.
512. KAÏN.
513. Aan de vogelen.
514. PAULUS.
515. Die meer vraagt dan hij mag.
516. MARIA MAGDELENA, enz.
517. Een vogel.
518. De eijerschaal.
519. SAUL.
520. Bij nacht.
521. JUPITER, uit de fabelleer.
522. Een balijntje om eene pijp door te steeken.
523. Bij het wolscheeren — bij het lakensnijden.
524. Met een schip.
525. Wild zwijn.
526. De wroeging.

No.
527. Met goede zaken goed te doen.
528. Sneeuw.
529. Met de tong.
530. Het licht.
531. Nooit.
532. Banken van leening.
533. Oesterbanken.
534. Een huichelaar.
535. Op een schoorsteen.
536. Een diefachtige waard.
537. Het leven.
538. Het geschut.
539. Die gegeten heeft en te huis zit.
540. De dag.
541. De vaste starren.
542. Onze gedachte.
543. Een zwart hondje dat een' poot op papier zet op de tafel.
544. De Israëllers, in de woestijn.
545. Van de zon.
546. Die ziek is. — Die uitgeslapen heeft.
547. Van SIMSON.
548. SAUL.

No.
549. SATURNUS met zijn ring.
550. Eene pijp.
551. CASTOR en POLLUX, gestarnte.
552. Een nul.
553. Eene pijp.
554. Bij het rekenen.
555. Een kanon.
556. Een zwijn.
557. Het jaar.
558. Van JEZUS.
559. Zijn hoed.
560. Aan een geweer.
561. Schoenen.
562. In den tijd.
563. Van de lamp.
564. Van het geschut.
565. Bij het heijen.
566. Neen.
567. De maanden.
568. Van een' veinsaard.
569. *Cidre*, appelwijn.
570. De 10 geboden.
571. JAKOB.
572. JEZUS op den ezel.

No.

573. Bloemensap.

574. MOZES.

575. ADAM en EVA.

576. Die niet beter weet.

577. ABSALOM.

578. PETRUS.

579. Vijgenbladen.

580. Een Komfoor.

581. Die van SIMSON.

582. Van denzelfden.

583. Van FARAO.

584. DAVID.

585. Uwe geboorte.

586. De koperen slang.

587. Bij DANIEL in den kuil.

588. ADAM.

589. De gulden kalf.

590. SIMSON.

591. Dat wij niet hebben.

592. Wijl hij zoo gedoopt is.

593. *Algiers*, *Tripoli*, enz.

594. VESPASIANUS.

595. Vogelen.

596. De Paauw.

597. Uit de apotheek.

598. Gestarnte.

No.

599. Bij schansen, *starrenschansen* genaamd.

600. De Engelsche ridderorde.

601. Geen één; de ander vloog weg.

602. Een bezem.

603. De bekwaamste.

604. Schilderszels.

605. De touwdraaijer, die achteruit loopt.

606. Een os.

607. Eene pendule, die men opwint.

608. De nood.

609. Als vrede heerscht — twist heerscht.

610. Het gestarnte.

611. ORANJE.

612. De PETRUS vangst.

613. Met het mes aan den rand af te schrappen, had zij in de boter meer krummels gebragt dan zij er boter had uitgenomen.

614. Die een varken doodde en bloedworst at.

615. Een meester van een paardenspel — voor het vlug springen en rijden.

616.

No.

616. Een pijpendopje.

617. Een militair.

618. De juiste toon.

619. Bedelzak.

620. Een haan.

621. Een koevoet. — Om het land te mesten.

622. Van een broodsuiker.

623. Een wagen met 4 wielen en één paard.

624. GOD.

625. Korenâren.

626. Dezelfde.

627. MOZES aan het roode Meer.

628. SINT-NIKOLAAS.

629. De kin met den baard.

630. Vruchtboomen.

631. Vuurpijlen.

632. Een bijenkorf.

633. Een berg in *Zwitserland*.

634. Eene dubbelzinnigheid.

635. Korenâren.

636. Het voorgeslacht.

637. Een balk of paal.

638. Een tooneelspeler.

No.

639. Dat van het geregt.

640. Vernuft.

641. De tijd.

642. In een uurwerk.

643. De baard.

644. Twee paarden.

645. Die kraaide bij PETRUS.

646. Terugkaatsing in eene spiegel.

647. Zijns gelijken.

648. Van de brandspuit.

649. Als een huis afbrandt. Als iemand in het ijs is gevallen en verwarmd wordt.

650. De vliegende visschen.

651. LAZARUS.

652. Een boom.

653. De torénklok.

654. Een vogel in een' kooi.

655. Spaken aan een wiel.

656. Een visch.

657. De almanak.

658. Het gewarmte.

659. Een lantaren.

660. GOLIATH.

661. De maan.

662.

No.
662. Een jagthond.
663. Wijn in het glas, in den mond.
664. Geestrijke drank.
665. Molenwieken.
666. Koren.
667. Suiker.
668. De schilpad.
669. Zwartsel.
670. Het gestarnte.
671. Het rad van een watermolen.
672. Sneeuw.
673. De dood.
674. Olie op water.
675. IJs.
676. Wijn, van den wijngaard.
677. Eene berrie, of draagbaar.
678. De zon.
679. Laarzentrekkers.
680. Gerookt vleesch.
681. Een *Œil de bœuf.*

No.
682. De oogen.
683. Eene herberg, waar de Leeuw uithangt.
684. Eene banknoot.
685. Erwten.
686. De letter O.
687. Een der soldaten, die het graf van JEZUS bewaakten.
688. De Almanak.
689. Een trom van kalfsvel.
690. Als wij te bed liggen.
691. Het bed.
692. Het middelpunt.
693. DAVID aan GOLIATH.
694. De nachtuil.
695. Geld.
696. Weerlicht.
697. De lucht.
698. Een Veldheer.
699. Schuim.
700. Water over het vuur.